

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ

*Ἐδιδάχθη ἐπὶ Ἀστυφίλου ἄρχοντος ἐν Ὀλ. 90, α΄
π. Χ. 416, κατὰ τὸ ξαρ τοῦ 15^{ου} ἔτους
τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου.*

ΠΡΟΣΩΠΑ

—

ΤΡΥΓΛΙΟΣ, ἀμπελουργός.
 ΚΟΡΑΙ, θυγατέρες Τρυγαίου.
 ΥΠΗΡΕΤΗΣ Α' } Τρυγαίου.
 ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β' }
 ΕΡΜΗΣ.
 ΠΟΛΕΜΟΣ.
 ΑΝΤΑΡΑΣ, (Κυδοιμὸς, ὁπαδὸς τοῦ πολέμου).
 ΧΟΡΟΣ γεωργῶν Ἀθμονέων (Μαρουσιωτῶν).
 ΙΕΡΟΚΛΗΣ, μάντις.
 ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.
 ΛΥΤΡΟΠΟΙΟΣ.
 ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.
 ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ.
 ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.
 ΔΟΥΞΕΥΣ.
 ΠΑΙΔΙΟΝ Λαμάχου.
 ΠΑΙΔΙΟΝ Κλεωνύμου.
 ΕΙΡΗΝΗ
 ΟΠΩΡΑ
 ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ (Θεωρία) } Βωδὰ πρόσωπα.

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ θέσιν ἐμπρὸς τῆς οἰκίας τοῦ Τρυγαίου, καὶ εἰς τὸ βάθος μεγάλην πύλην ἣτις ὑποτίθεται ἢ τῆς κατοικίας τοῦ Διός.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Α΄, ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β΄

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Α΄

Γρήγορα φέρε μάζαν εἰς τὸν κἀνθαρὸν.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β΄

Εἰς αὐτὸν δός την, νὰ, τὸν τρισκατάρατον.

Ποτὲ γλυκεῖαν ὥς αὐτὴν δὲν ἔφαγε.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Α΄

Καὶ ἄλλην μ' ὄνου κόπρον ζύμωσε καὶ δός.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β΄

5 Ἴδου καὶ ἄλλην. Ἀλλ' αὐτὴν ποῦ ἔφερες,
τὴν ἔφαγε;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Α΄

Διόλου· μιὰ τὴν ἄρπαξε,
τὴν κύλισε 'ς τὰ πόδια, καὶ τὴν ἔχαψε.
Γρήγορα τρίβε ἄλλην, καὶ συγχνήν πυκνήν.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β΄

᾽Ω κοπρολόγοι ἄνδρες, βοηθῆτέ με.
10 Θεὰ πνιγῶ ἀνίσως μὲ ἀφήσετε.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Α΄

Δός ἄλλην, ἄλλην. Ἐρωμένου δός παιδός.
Τριμμένην, λέγει, τὴν ἐπιθυμεῖ.

(9) Τοὺς συκοφάντας ῥήτορας αἰνίττεται.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β΄

Ἴδού.

Ἐν κᾶν, ὦ ἄνδρες, δὲν θὰ μοὶ προσάψητε,
ἐν ᾧ ζυμώνω πῶς καὶ τρώγω ἐνταυτῷ.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Α΄

15 Αἶβοῦ! Φέρ' ἄλλην, κ' ἄλλην, κ' ἄλλην φέρε με,
καὶ τρίβε κ' ἄλλας.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β΄

Ὅχι ἄλλας, πρὸς Θεῶν!

Ἀπηύδησα νὰ σκύπτω εἰς τὸν βόρβορον.
Νὰ φέρω ὅλον προτιμῶ τὸν βόρβορον.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Α΄

Εἰς κόρακας ἐκεῖνος, καὶ μαζῇ καὶ σύ.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β΄

20 Κάνεις σας ἂν ἤξεύρη, ἅς μὲ τὸ εἰπῇ,
ποῦ ν' ἀγοράσω μύτην χωρὶς ῥώθωνας.
Δὲν εἶναι ἄλλο ἔργον ἀθλιώτερον
τοῦ νὰ ζυμώνῃ τις διὰ τὸν κύνθαρον.

Ὁ χοῖρος ἢ ὁ σκύλος, κόπρον ὡς εὐρῇ,
25 ἐπάνω πίπτει· φουσκωμένο πλὴν αὐτὸ,
μᾶς καμαρώνει, δὲν τὴν καταδέχεται,
ἂν ὅλην τὴν ἡμέραν δὲν τὴν τρίψωμεν,
ὡς εἰς γυναῖκα πίτταν δίδομεν τριπτήν.
Ἄλλ' ἂν νὰ τρώγῃ ἔπαυσε θενὰ ἰδῶ,
30 διὰ τῆς θύρας σκύπτων, μήπως μὲ ἰδῇ.

(14) Δηλ. περὶ τούτου εἴσθε δέδαισι, ὅτι δὲν τρώγω.

(19) Κατὰ τὸν σχολιαστήν, τόπος ὁπῆρχεν ἐν Ἀθήναις κρημνώδης, κατα-
γώγιον τῶν κοράκων, καὶ ἐνταῦθα ἔρριπτον τοὺς κακούργους. Τὸ δὲ περίερ-
γον ὅτι καὶ τὴν σήμερον στίφη κοράκων ἔχουσι τὸ καταγώγιον αὐτῶν εἰς
κρημνώδη τόπον ὀπίσω τοῦ Μουσείου.

- Ναί, πέσ' ἐπάνω, τρώγε καὶ μὴν ἀπαυδῆς,
 ὥς ποῦ νὰ σκάσης μίαν ὥραν ἔξαφνα.
 Ἦως ἔσκυψε καὶ τρώγει ὁ κατάρατος,
 ὥς παλαιστής, ἀσκῶν τὰς σιαγόνας του!
 35 καὶ στρέφει καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν
 ἄνω καὶ κάτω, ὥς οἱ συμμαζόνοντες
 εἰς τὰς ὀλκάδας τὰ σχοινία τὰ χονδρά.
 Μιαρὸν ζῶον, βρωμερὸν, ἀχόρταγον!
 Καὶ δὲν ἤξεύρω τίνος εἶν' ὀργὴ Θεοῦ.
 40 Τῆς Ἀφροδίτης δὲν μὲ πολυφαίνεται
 ἢ τῶν Χαρίτων.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Α'

Τίνος δέ;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β'

ὦ! βέβαια

Διὸς τὸ τέρας Καταιβάτου εἶν' αὐτό.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Α'

- Ἐκ τῶν δοκησισόφων θεατῶν κἄνεῖς
 θὰ εἰπῇ τώρα· «Πλὴν τί πρᾶγμα εἶν' αὐτό;
 45 «Ὁ κἄνθαρος τί θέλει;» — Ἴων δὲ ἀνὴρ
 καθήμενος πλησίον θ' ἀποκρίνεται·
 «Τὸν Κλέωνα νομίζω πῶς αἰνίττεται,
 »διότι τρώγει δυσωδίας ἀναιδῶς.»
 Πηγαίνω νὰ ποτίσω πλὴν τὸν κἄνθαρον.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β'

- 50 Κ' ἐγὼ τὸν λόγον πρέπ' εἰς τὰ παιδάρια,
 κ' εἰς τοὺς ἀνδρίσκους τώρα, κ' εἰς τοὺς ἄνδρας καὶ
 εἰς τοὺς μεγίστους ν' ἀποτείνω ἄνδρας, καὶ

(42) Κακέμφατον λογοπαίγνιον.

(45) Παρεστάθη τὸ δράμα ἐν Διονυσίοις, εἰς ᾧ παρευρίσκοντο καὶ ξένοι.

εἰς τοὺς ὑπερηφάνους καὶ τρανοὺς ἐδώ.
 Μανίαν νέαν πάσχει ὁ δεσπότης μου
 55 ὅχι ὁποῖαν σεῖς, ἀλλ' ἄλλην, ἔκτακτον.
 Ἡμέραν νύκτα βλέπει πρὸς τὸν οὐρανὸν,
 καὶ χάσκει πρὸς τὸν Δία, καὶ τὸν λοιδορεῖ,
 καὶ λέγει· «Ζεῦ, τί θέλεις καὶ τί μελετᾷς;
 Τὸ σάρωμ' ἄφες, τὴν Ἑλλάδα μὴ σαροῖς.»

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

60 Αἶ! αἶ!

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β'

Σιγὰ, σιγαῖτε! Θαῤῥῶ ἤκουσα φωνήν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

(Ὅπισω τῆς σκηνῆς)

ὦ Ζεῦ! τί θέλεις νὰ μᾶς κάμῃς τὸν λαόν;
 Δὲν βλέπεις πῶς τὰς πόλεις ἐξεσπόρισες;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β'

Ἴδου ἐκεῖνο τὸ κακὸν ποῦ ἔλεγον.
 65 Τῶν μανιῶν τοῦ τὸ παράδειγμα ἰδού.
 Ἀκούσατε δὲ ὅταν ἤρχισ' ἡ χολή
 τί πρῶτον εἶπεν. Ἔλεγε καθ' ἑαυτόν·
 «Πῶς κατ' εὐθεΐαν εἰς τὸν Δία ν' ἀναβῶ;
 Κατασκευάζων δὲ λεπτὰ κλιμάκια,
 70 πρὸς οὐρανὸν μ' ἐκεῖνα ἐκανζάρωνεν,
 ὥς ποῦ κυλίσας ἔσπασε τὴν κεφαλὴν.
 Πῆγε δ' ἐχθὲς δὲν ἔξεύρω ποῦ ἔς τὸν ἄνεμον,
 κ' Αἰτναῖον μέγαν ἔφερ' ἐδῶ κάνθαρον,
 καὶ διὰ βίας μ' ἔκαμ' ἵπποκόμον του,

(66) Χολή, ἡ ὀργή, καὶ ἡ μελαγχολία.

(73) Διότι οἱ Αἰτναῖοι ἵπποι ἦσαν ταχεῖς καὶ μεγάλοι.

- 75 καὶ ὥς πουλάρι τὸν χαδεύει, λέγων τον
 «Πηγάσιόν μου, ὦ ἀνδρεῖόν μου πτερὸν,
 »νὰ μὲ πετάξης εἰς τὸν Δία πάρε με!»
 Ἄλλὰ νὰ σκύψω νὰ ἰδῶ τί γίνεται.
 ὦ δυστυχία! Γείτονες, ἐδῶ, ἐδῶ!
 80 Εἰς τὸν αέρα ὁ αὐθέντης μου πετᾷ,
 διασκελίζων ἱππικῶς τὸν κάνθαρον!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

(Φαίνεται ὠχούμενος ἐπὶ κανθάρου, καὶ αἰρόμενος εἰς τὸν αέρα)

- Ἥσυχα, ἥσυχα, φρόνιμα, κάνθαρε.
 Μὴ ἀκόμη πετᾷς, μὴν πετᾷς ζωηρά,
 μὲ τὴν ὅλην σου δύναμιν τώρ' ἀπ' ἀρχῆς,
 85 πρὶν ἰδρώσης, καὶ πρὶν ξαιμωδιάσῃ καλὰ
 τῶν μελῶν σου τὰς ἵνας ὀρμὴ τῶν πτερῶν.
 Μὴ βρωμᾷς δὲ πρὸ πάντων, σὲ παρακαλῶ.
 Ἄν πλὴν ἐπιμένης καὶ πάντα βρωμᾷς,
 εἰς τὸν σταῦλον νὰ μείνης ἐδῶ προτιμῶ.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β'

- 90 ὦ κύριε δέσποτα, εἶσαι λωλός!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Σιωπὴ, σιωπὴ!

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β'

Τί ματαίως ἐκεῖ μετεωροπλοεῖς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ὑπὲρ ὅλων ὁμοῦ τῶν Ἑλλήνων πετῶ,
 ἀποτόλμημα νέον σοφῶς τεχνασθείς.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β'

- 95 Τί πετᾷς, καὶ τί ἔγινες ἔξω φρενῶν;

(82—100) Δίμετροι ἀναπαιστικοί, πλὴν τοῦ πρώτου, τετραμέτρου δακτυλικοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Νά λαλήῃς μὲ τὸν νοῦν σου, καὶ λόγους κακοὺς
 νά μὴ γρύζῃς, ἀλλὰ νά μουγγρίζῃς θρηνῶν.
 Καὶ εἶπε τοὺς ἀνθρώπους παντοῦ νά σιγοῦν.
 Τοὺς κοπρῶνας δ' εἶπέ τους καὶ τοὺς ὄχετοὺς
 100 νά τοὺς κτίσουν ἐκ νέου μὲ πλίνθους καινάς,
 τὰ ὀπίσθια δὲ νά στουμπώσουν.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β'

Δὲν θενὰ σιωπήσω ἕως νά μ' εἰπῇς
 πρὸς ποῦ σκοπεύεις νά πετάξῃς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ποῦ ἄλλοῦ;

Εἰς οὐρανὸν πρὸς Δία.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β'

Ἀλλὰ τί ζητῶν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

105 Νά ἐρωτήσω καὶ νά μάθω παρ' αὐτοῦ
 περὶ Ἑλλήνων τί διαβουλεύεται.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β'

Καὶ ἂν δὲν θέλῃ νά σ' εἰπῇ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τὸν ἐγκαλῶ
 πῶς εἰς τοὺς Μήδους τὴν Ἑλλάδα πρόδωσε,

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β'

Ποτὲ, ἐν ὅσῳ ζῶ, μὰ τὸν Διόνυσον,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

110 Δὲν γίνεται ἀλλέως.

(101) Παροιμιακός.

(108) Ὡς ἔπραττον οἱ συκοφάνται. Τότε δ' οἱ Πέρσαι ἐδοχέθουν τοὺς Λακε-
 δαιμονίους.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β'

Φεῦ! ἰοὺ ἰοῦ!

Παιδία! ὁ πατήρ σᾶς ἄφησ' ἔρημα,
καὶ φεύγει, κρυφὰ φεύγει εἰς τὸν οὐρανόν.
Παρακαλέσατέ τον, ὦ κακόμοιρα!

ΚΟΡΗ

115 Πάτερ, ὦ πάτερ μου, φήμ.η τὸν οἶκον
τάχ' ἀληθῆς διατρέχει, πῶς ἔφυγες,
ὅτι μ' ἀφήνεις, κ' ἐκεῖ μὲ τὰ ὄρνεα
κατὰ κοράκων πετᾶς ἀνεμάρπαστος;
Εἶν' ἀληθῆ; "Ω! ἐὰν μ' ἀγαπᾶς, ὦ πάτερ, εἰπέ με.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

120 Κᾶτι τι εἶναι. Ἄλλὰ ἀληθεύει πῶς θλίβομαι, κόραι,
ὅταν «παππάκα» φωνάζετε σεῖς, καὶ ψωμὶ μὲ ζητεῖτε,
μέσα δὲ οὔτε λεπτὸν δὲν εὐρίσκεται ὅλως διόλου.
Ἄν ἐπιτύχω δ' ἐγὼ κ' ἐπιστρέψω, θὰ ἔχετ' ἐγκαίρως
ὑπερμεγέθη κουλλούραν φαγί, κ' ἓνα γρόνθον προσφάγι.

ΚΟΡΗ

125 Κ' εἰς τὸν δρόμον τοῦτον θὰ σὲ φέρῃ τίς;
δὲν θὰ σὲ φέρῃ εἰς αὐτὸν βεβαίως ναῦς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Πτηνὸν πωλάρι θὰ μὲ φέρῃ, ὄχι ναῦς.

ΚΟΡΗ

Πῶς σ' ἤλθεν ἡ ιδέα, νὰ ἐπισκεφθῇς,
κάνθαρον ζεύξας, τοὺς Θεοὺς, παππάκα μου;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

130 Μόνος αὐτὸς, εὐρέθη εἰς τὸν Αἴσωπον,
τῶν πτηνῶν ὅλων ἀναβάς εἰς τοὺς Θεοὺς.

(114—17) Δακτυλικοὶ τετράμετροι· ὁ πρῶτος καταληκτικὸς, οἱ ἕτεροι ἀκατάληκτοι.

(118—23) Ἑξάμετροι ἡρωϊκοί.

(130) Γνωστὸς ὁ μῦθος τοῦ Αἰσώπου, Ἄετος καὶ Κάνθαρος.

ΚΟΡΗ

ὦ πάτερ, πάτερ! λέγεις πράγμ' ἀπίστευτον.
Πῶς ἦλθε ζῶον βρωμερὸν εἰς τοὺς Θεούς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἦλθε κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτὲ
τ' αὐγά του νὰ κυλίσῃ πρὸς ἐκδίκησιν.

ΚΟΡΗ

135 Πηγάσου κἄν νὰ ζεύξης ἔπρεπε πτερὸν,
κ' εἰς τοὺς Θεοὺς ν' ἀνέλθῃς τραγικώτερος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Θὰ εἶχ' ἀνάγκην διπλῆς, κόρη μου, τροφῆς.
Τροφὰς δὲ ὅσας καταφάγω σήμερον,
μ' αὐτὰς ἐκείνας θὰ χορτάσω καὶ αὐτόν.

ΚΟΡΗ

140 Ἄν δ' εἰς ὑγρὸν θαλάσσης βάθος κυλισθῇ,
πῶς θὰ γλιστρίσῃ ἐν ᾧ εἶναι πτερωτός;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Πρὸς τοῦτο εἶχον ἔτοιμον πηδάλιον,
καὶ πλοῖον ἔχω κάνθαρον Ναξόκτιστον.

ΚΟΡΗ

Τίς δὲ συρόμενόν σε θὰ δεχθῇ λιμὴν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

145 Λιμὴν Κανθάρου κάπου εἶν' ἐν Πειραιεῖ.

ΚΟΡΗ

Πρόσεξε μὴ γλιστρίσῃς καὶ μὴ χωλαθῇς,

(136) Αἰνίσσεται τὰς τραγωδίας Βελλεροφόντην καὶ Περσέα τοῦ Εὐριπίδου.

(143) Πλοῖα τινὰ, κυρίως ἐν Νάξῳ κατασκευαζόμενα, ἐκαλοῦντο Κάνθαροι.

(145) Εἰς τῶν λιμενίσκων τοῦ Πειραιῶς ἐκαλεῖτο Κάνθαρος, ἐξ ὁμωνύμου ἥρωος, λέγουσι.

καὶ εἰς τὸν Εὐριπίδην, ἐπειδὴ χωλός,
ἀφορμὴν δώσης τραγωδία νὰ γενῆς!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

- Ἐγὼ φροντίζω δι' αὐτά. Πλὴν χαίρετε.
50 Σεῖς δ' ὅταν ἐγὼ τόσα πάσχω διὰ σᾶς,
εἰς τρεῖς ἡμέρας μὴ βρωμοκοπρίζετε·
διότι οὗτος ἂν τὰ μυρισθῇ πετῶν,
θὰ μὲ κατρακυλίσῃ κατακέφαλα.
Ἄλλὰ, Πήγασε, χαίρων προχώρει! ἐμπρός!
155 χρυσοχάλινον κρότον φελίων λαμπρῶν
μ' εὐκίνητ' αὐτία διεγείρων φαιδρά.
Αἶ! τί κάμνεις; τί κάμνεις; ἐκεῖ πῶς γυρνᾷς;
Πρὸς κοπρῶνας τὴν μύτην σου πῶς ὀδηγεῖς;
Λάβε θάρρος καὶ ἄρες μακράν σου τὴν γῆν,
160 καὶ δρομαῖον μετέπειτ' ἀπλώνων πτερὸν,
πρὸς τοὺς οἴκους προχώρει ὀρθῶς τοῦ Διὸς,
δυσωδίας τὴν μύτην γυρίζων μακράν,
καὶ τῶν ἡμερουσίων σου ἄλλων τροφῶν.
Ἄνθρωπέ μου, τί κάμνεις; βρωμίζεις ἐκεῖ
165 ἔς τὰς πόρνas πλησίον, κατὰ τὸν Πειραιᾶ;
Θὰ χαθῶ, θὰ χαθῶ! Δὲν τὰ θάπτεις εὐθύς,
δὲν στιβάζεις ἐπάνωθεν χῶμα πολὺ,
δὲν φυτεύεις ὀρίγανην, κ' ἔπειτ' αὐτὴν
δὲν ποτίζεις μὲ μῦρον; Διότι πεσὼν
170 ἐὰν τίποτε πάθω καὶ ἂν σκοτωθῶ,
διὰ τὴν βρωμάν σου πέντε ταλάντων τιμὴν

(147) Ἐν Βατράχοις (871) καλεῖ τὸν Εὐριπίδην χωλοποιόν, διότι τριῶν τραγωδιῶν τοῦ οἵ ἥρωες ἦσαν χωλοὶ, ὁ Φιλοκτήτης, ὁ Τήλεφος καὶ ὁ Βελλεροφόντης, πεσὼν ἐκ τοῦ Πηγάσου, ὅταν ἀνήρχετο εἰς τοὺς Θεούς. Τοῦτον αἰνίττεται ἰδίως ἐδῶ.

(164) Ἄρθεις ὑψηλᾶ, ὑποτίθεται ὅτι βλέπει τὸν Πειραιᾶ.

- θα πληρώσῃ τῶν Χίων ἡ πόλις.
 Πῶς τρέμω! Δὲν τὸ λέγω δι' ἀστεϊσμόν.
 Καλὰ τὸν νοῦν σου ἔχε, μηχανοποιέ.
 175 Τὸν ὀμφαλόν μου τριγυρίζει ἄνεμος·
 πρόσεξε, μήπως θρέψωμεν τὸν κύνθαρον.
 Θαρρῶ δ' ὅτι πλησίον εἶμαι τῶν Θεῶν,
 καὶ βλέπω ἤδη τὴν οἰκίαν τοῦ Διός.
 Αἶ! εἰς τὰς θύρας τοῦ Διός. Ἀνοίξατε!

ΕΡΜΗΣ

- 180 Ποῦ μὲ μυρίζει ἄνθρωπος; ὦ Ἡρακλῆ!
 τί τέρας εἶν' αὐτό;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἀλογοκύνθαρος.

ΕΡΜΗΣ

- ὦ βδελυρέ συ, τολμηρὲ, ἀναίσχυντε,
 καὶ χιλιάκις μιὰρὲ, παμμίαρε,
 τῶν μιαρῶν, πῶς ἤλθες, μιάρώτατε;
 185 Πῶς λέγεσαι, εἶπέ με.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Μιάρώτατος.

ΕΡΜΗΣ

Τί γένους εἶσαι, λέγε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Μιάρώτατος.

ΕΡΜΗΣ

Τίς ὁ πατήρ σου;

(172) Ὡς συνήθιζον οἱ Ἀθηναῖοι διὰ πᾶν τι νὰ καθιστῶσιν ὑπευθύνους τοὺς συμμάχους, καὶ νὰ τοὺς φορολογῶσι.

(179) Ὁ Τρυγαῖος ἀνεπτερώθη, φαίνεται, ἐκ τῆς ὀρχήστρας, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ λογεῖον, παριστῶν τὸν πρόδομον τοῦ Διός.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τίς ; ὁ μιαρώτατος.

ΕΡΜΗΣ

Δέν θ' ἀποφύγῃς, μὰ τὴν γῆν, τὰς χεῖράς μου,
ἄν τ' ὄνομά σου ποῖον εἶναι δέν εἰπῇς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

190 Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς καλὸς,
καὶ ὄχι συκοφάντης ἢ πολιτικός.

ΕΡΜΗΣ

Τί δ' ἤλθες ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ταῦτα σ' ἔφερα τὰ κρέατα.

ΕΡΜΗΣ

Καῦμένε, καὶ πῶς ἤλθες ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Βλέπεις, ὦ πτωχέ,

πῶς δέν σέ εἶμαι πλέον μιαρώτατος ;

195 Πήγαινε, καὶ τὸν Δία κάλει.

ΕΡΜΗΣ

ὦ! ὦ!

οὐδὲ θὰ πλησιάσῃς κἄν εἰς τοὺς Θεούς·
ἐχθὲς ἀπῆλθον ὅλοι μετοικήσαντες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ποῦ τῆς γῆς ;

ΕΡΜΗΣ

Νά σου, « γῆς ».

(190) Ἀθμονον, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, εἰς Ἀμπερούσιον.

(192) Προσπαθεῖ νὰ τὸν δελεάσῃ.

(193) Ὁ Ἑρμῆς ἐκφράζεται ὡς καμψθεὶς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ποῦ δέ;

ΕΡΜΗΣ

Πολὺ μακρὰν,

εἰς οὐρανοὺς ἐπάνω, εἰς τὸ κούφωμα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

200 Καὶ σὺ λοιπὸν πῶς μόνος ἔμεινες ἐδῶ ;

ΕΡΜΗΣ

Φρουρῶ τὰ σκεύη τῶν Θεῶν ὅσ' ἄφησαν,
σανίδια καὶ χύτρας καὶ λαίνια.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Καὶ διὰ τί δὲ οἱ Θεοὶ μετοίκησαν ;

ΕΡΜΗΣ

205 Παροργισθέντες πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἐδῶ
ὅπου κατῴκουν, ὥκισαν τὸν Πόλεμον,
ὅ,τι ἂν θέλῃ νὰ σᾶς κάμῃ δόντες σας·
αὐτοὶ δ' ἐπῆγον ὅσον ὑψηλότερα,
ὅπως μὴ βλέπουν ὅτι πολεμεῖτε σεῖς,
μηδὲ ν' ἀκούουν ὅταν τοῖς προσεύχεσθε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

210 Καὶ διατί, εἶπέ μοι, πρὸς ἡμᾶς αὐτά ;

ΕΡΜΗΣ

Διότι πολεμεῖτε, ἐνῶ ἔκαμον
αὐτοὶ σπονδάς· καὶ ὅταν οἱ Λακωνικοὶ
νικοῦν ὀλίγον, λέγουν λόγους ὡς αὐτούς·
«Ὁ Ἀττικούδης θὰ ἰδῇ, μὰ τὸ Σιῶ.»

215 Οἱ Ἀττικωνικοὶ δὲ ὡς νικήσετε,
καὶ δι' εἰρήνην ἐλθωσιν οἱ Λάκωνες,

(214) Οἱ Λάκωνες ἔλεγον Σιὸς ἀντὶ Θεός.

(215) Λέγει Ἀττικωνικὸς ὡς εἶπε Λακωνικὸς.

σεῖς λέγετε ἀμέσως· «Μὰ τὴν Ἀθηνᾶν,
μας ἀπατῶσι· μὴ, μὰ Δία, πείθεσθε.
Θὰ ἔλθουν πάλιν, ἂν τὴν Πύλον ἔχωμεν.»

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

220 Τῶν λόγων μας τῷ ὄντι εἶν' ὁ χαρακτήρ.

ΕΡΜΗΣ

Καὶ δὲν ἤξεύρω δι' αὐτὰ ἐὰν ποτὲ
Εἰρήνην θὰ ἰδῇτε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ποῦ δὲ εἶν' αὐτή;

ΕΡΜΗΣ

Ὁ Πόλεμος εἰς λάκκον τὴν ἐκρήμνισεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Εἰς ποῖον;

ΕΡΜΗΣ

Τοῦτον κάτω. Βλέπεις ἔπειτα

225 ἐπάνω πόσους λίθους ἐπεσώρευσεν,
ὅπως ποτέ σας μὴ τὴν λάβῃτε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Εἰπέ,

ἡμᾶς δὲ τί νὰ κάμῃ ἐτοιμάζεται;

ΕΡΜΗΣ

Ἐξεύρω μόνον πῶς γουδίον ἔφερε
χθὲς τὸ ἐσπέρας τρομερὸν, ὑπέρογκον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

230 Μὲ τὸ γουδίον τί θὰ κάμῃ δὲ αὐτό;

ΕΡΜΗΣ

Νὰ κοπανίσῃ μελετᾶ τὰς πόλεις σας.

(219) Αἰνίττεται ὅτι ἀφ' οὗτου ὁ Κλέων ἐκυρίευσεν τὴν Πύλον (Ὁλ. 68, δ')
οἱ Ἀθηναῖοι φρονηματισθέντες, ἐγένοντο δυσκολώτεροι πρὸς τὴν εἰρήνην.

Ἄλλὰ πηγαίνω. Θέλει, ὥς μοι φαίνεται,
νὰ ἔβγῃ, κ' ἐκεῖ μέσα θορυβεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

ὦ φεῦ!

Νὰ φύγω ἄφες. Ὡς νὰ ἤκουσα κ' ἐγὼ
235 θαρρῶ γουδίου σάλπισμα πολεμικοῦ.

ΠΟΛΕΜΟΣ

(Ἔρχεται κρατῶν μέγα ἰγδίον)

Αἱ ἄνδρες, ἄνδρες, ἄνδρες ἀθλιέστατοι,
πῶς θὰ πονέσουν γρήγορα τὰ δόντια σας!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Θεὲ Ἀπόλλον! Τὸ γουδίον τί πλατύ!
Τὸ βλέμμα τοῦ πολέμου πόσον ἄγριον!
240 Αὐτὸς νὰ εἶν' ἐκεῖνος ὅπου φεύγομεν,
ὁ εὖρωστος, ἀνδρεῖος διασκελιστής;

ΠΟΛΕΜΟΣ

Τρὶς καὶ πεντάκις ἄθλιαι, ὦ Πρασιαί,
καὶ παμπολλάκις, θὰ χαθῇτε σήμερον!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Αὐτὸ μὲν τώρα δὲν εἶν', ἄνδρες, δι' ἡμᾶς.
245 Τὸ κακὸν τοῦτο εἶναι τῆς Λακωνικῆς.

ΠΟΛΕΜΟΣ

ὦ Μέγαρα, ὦ Μέγαρ', ἀπαξάπαντα
λεπτοτριμμένα, θὰ γενῇτε πάσπαλη.

(242) Εἰς τὸ ἰγδίον τοῦ τρίβει καὶ κοπανίζει τὰς πόλεις, ὥς μαγειρεύων μυττωτὸν, εἶδος καρυκεύματος, συνισταμένου εἰς πράσα, τυρὸν, μέλι καὶ σκόρδα. Ῥίπτων δ' εἰς τὸ ἰγδίον τὰ πράσα, λέγει περὶ Πρασιῶν, πόλεως τῆς Λιμηρᾶς Ἐπιδαυρίας, ἣν ἐλεηλάτησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ β' ἔτει τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου. Θουκ. Β, 56.

(246) Ταῦτα λέγει ῥίπτων εἰς τὸ ἰγδίον σκόρδα, διότι τὰ Μεγαρικὰ ἦσαν παροιμιωδῶς περίφημα, ὥστε καὶ μεγαρικὰ δάκρυα ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι τὰ προσποιητὰ, καὶ ὑπὸ τῶν σκόρδων προκαλούμενα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Φεῦ, πάλιν φεῦ! Προλέγει εἰς τοὺς Μεγαρεῖς
πόσον μεγάλα καὶ πικρὰ τὰ κλάμματα!

ΠΟΛΕΜΟΣ

50 Φεῦ, Σικελία! Πῶς θενὰ χαθῆς καὶ σύ!
Ἀθλία πόλις! Εἰς τὸν τρίπτην θὰ ξεσθῆς.
Ἄς χύσω μέλι ἀττικὸν ἐπάνω της.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Σὺ, ἄλλο λάβε μέλι, μὴ τὸ ἀττικόν.
Τέσσαρας ἔχει ὁβολοὺς. Μὴ τὸ σκορπᾷς.

ΠΟΛΕΜΟΣ

255 Παῖ, παῖ, Ἀντάρᾱ!

ΑΝΤΑΡΑΣ

Τί καλεῖς;

ΠΟΛΕΜΟΣ

ὦ νὰ χαθῆς!

Ἀργὸς μὲ στέκεις; Νὰ ὁ γρόνθος διὰ σέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

ὦ! ξυνὸς ἦτον.

ΑΝΤΑΡΑΣ

Δυστυχία, δέσποτα!
μήπως καὶ σκόρδα εἰς τὸν γρόνθον ἔβαλες;

ΠΟΛΕΜΟΣ

Τρέξε καὶ φέρε τὸν χειρόμυλον.

ΑΝΤΑΡΑΣ

Καλὲ

260 δὲν ἔχομεν· χθὲς μόνον μετοικήσαμεν.

(250) ῥίπτει τυρίον, προϊόν τῆς Σικελίας, ἣτις ἔτρεφε παχέα ποίμνια· ἡ τοῦ Θεοκρίτου πατρίς.

(255) Ὁ Πόλεμος καλεῖ τὸν ὑπηρέτην του Ἀντάραν (Κυδοιμόν).

[ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΡΑΓΚΑΒΗ — Τόμ. Ε']

ΠΟΛΕΜΟΣ

Παρ' Ἀθηναίων τρέξ' εὐθὺς καὶ ζήτησε.

ΑΝΤΑΡΑΣ

ὦ, βέβαια. (Ἀλλέως θὰ ταῖς ἔτρωγα).

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Λοιπὸν τί τώρα, ἄθλι' ἀνθρωπάρια;

Βλέπετε πόσον μέγας εἶν' ὁ κίνδυνος.

265 Ἄν αὐτὸς ἔλθῃ φέρων τὸν χειρόμυλον,

καθήμενος θ' ἀλέσῃ πᾶσαν πόλιν μας.

ὦ! πρὶν τὸν φέρῃ νὰ χαθῇ, Διόνυσε!

ΠΟΛΕΜΟΣ

Αἶ σὺ!

ΑΝΤΑΡΑΣ

Τί εἶναι;

ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἔφερες;

ΑΝΤΑΡΑΣ

Τὸ ἀπ' αὐτό.

Τῶν Ἀθηνῶν ἐχάθη ὁ χειρόμυλος,

270 ποῦ τὴν Ἑλλάδα ἤλεθεν, ὁ τομαρᾶς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Καλῶς ποιῶν, ὦ σεβασμία Ἀθηνᾶ,

αὐτὸς ἐχάθη, κ' εἰς τὴν πόλιν ἔγκαιρα,

πρὶν ἐπιχύσῃ εἰς ἐμὲ τὸ ἔντριμμα.

ΠΟΛΕΜΟΣ

Τὸ λοιπὸν ἄλλον ἀπὸ Λακεδαίμονος

275 τρέχα καὶ φέρε.

(270) Ὁ Κλέων, βυρσοδέψης, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τὸν ὀνομάζει, καταστρέφει τὴν Ἑλλάδα.

ΕΙΡΗΝΗ

179

ΑΝΤΑΡΑΣ

Ἔγινε.

ΠΟΛΕΜΟΣ

Ὅγλήγορα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

ὦ ἄνδρες, τί θὰ γίνη; Μέγας ὁ ἄγών.
Ἄλλ' ἂν εἰς Σαμοθράκην τὰ μυστήρια
κάνεις σας ἐμυήθῃ, ἅς προσευχηθῇ,
νὰ στραγγουλίσῃ καθ' ὁδὸν τὰ πόδια του.

ΑΝΤΑΡΑΣ

280 ὦ! οἶμοι, οἶμοι ἄθλιος! ὦ! οἶμοι, φεῦ!

ΠΟΛΕΜΟΣ

Τί εἶναι; πάλιν δὲν τὸν φέρεις;

ΑΝΤΑΡΑΣ

ἔχασε
κ' ἡ Λακεδαίμων τὸν χειρόμυλον αὐτῆς.

ΠΟΛΕΜΟΣ

Πῶς; ὦ πανοῦργε;

ΑΝΤΑΡΑΣ

Εἰς τὴν Θράκην καὶ αὐτὴ
δανείσασά τον, τὸν ἀπώλεσεν ἐκεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

285 ὦ! εὖγε, εὖγε! ἄριστα, Διόσκουροι!
Ἴσως καλὸν μᾶς γίνη. Θάρρος, ἄνθρωποι!

ΠΟΛΕΜΟΣ

Αὐτὰ τὰ σκεύη ἔπαρέ τα ἀπ' ἐδῶ.
Ἔρχομαι μέσα, καὶ σ' εὐρίσκω κόπανον.

(277) Τὰ μυστήρια τῶν Καθεύρων.

(283) Ὁ Βρασίδης ἀπέθανεν ἐν Θράκῃ, συγχρόνως μετὰ τοῦ Κλέωνος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

- Τὸ μέλος τώρα ἔρχεται τοῦ Δάτιδος
 290 ποῦ μεστημέρι ἔφαλλεν ἀναισχυντῶν.
 «Πῶς τέρπομαι, κ' εὐφραίνομαι καὶ χαίρομαι.»
 Καλὸν δὲ τώρα εἶναι, ἄνδρες Ἕλληνες,
 σωθέντες ἀπὸ μάχας κ' ἀπὸ ταραχάς,
 τὴν φίλην μας εἰρήνην ν' ἀνασύρωμεν,
 295 πρὶν ἄλλος πάλιν ἐμποδίσῃ κόπανος.
 ὦ ζευγηλάται, κ' ἔμποροι, καὶ τέκτονες,
 καὶ σεῖς τεχνῖται, μέτοικοι καὶ ξένοι σεῖς,
 καὶ νησιῶται, ἔλθετ' ὅλος ὁ λαὸς,
 λάβετε μαζῇ δικέλλας, καὶ σχοινία καὶ μοχλοὺς·
 300 ἴσως τώρ' ἀγαθῇ τύχῃ καὶ τὴν ἀφαρπάσωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Τώρα τρέξατε προθύμως ὅλ' εἰς σωτηρίαν της.
 ὦ πανέλληνες, ὀρμῶμεν τώρα ὑπὲρ πάντοτε,
 τάξεων ἀπαλλαγέντες, καὶ κακῶν φοινικικῶν·
 ἐπειδὴ, ἰδοὺ, ἡμέρα λάμπει μισολάμαχος.

(Πρὸς τὸν Τρυγαῖον)

- 305 Ἀλλὰ σὺ ἀρχιτεκτόνει, λέγε τί νὰ κάμωμεν,
 ἐπειδὴ σκοπὸν δὲν ἔχω νὰ τ' ἀφήσω σήμερον,
 εἰς τὸ φῶς πρὶν ἀνασύρω μὲ μοχλοὺς καὶ μηχανάς
 τὴν καὶ φιλαμπελωτάτην καὶ μεγίστην τῶν Θεῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

- Σιωπήσατε, μὴ τύχῃ κ' ἡ χαρά σας ἡ πολλή
 310 κ' αἱ κραυγαί σας ἐξυπνήσουν μέσα ἔκεῖ τὸν Πόλεμον.

(303) Τῶν στρατιωτικῶν τάξεων. Φοινικικῶν δὲ εἶπεν ἀντὶ φοινικῶν, αἱματηρῶν.

(304) Μισοῦσα τὸν στρατηγὸν Λάμαχον, καὶ τοὺς ὡς αὐτὸν τὰ τοῦ πολέμου φρονοῦντας.

ΧΟΡΟΣ

Ἄλλὰ χαίρομεν τοιοῦτον κήρυγμα ἀκούσαντες,
ποῦ νὰ ἔλθωμεν δὲν λέγει μ' ἡμερῶν τριῶν τροφάς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

315 Τώρα φοβηθῆτ' ἐκεῖνον τὸν ἐν ἄδου Κέρβερον,
μὴ κραυγάζων καὶ φαφλάζων, καθὼς ὅταν ᾔην ἐδῶ,
μᾶς παρεμποδίση πάλιν τὴν Θεὰν νὰ σύρωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Δὲν θενὰ τὴν ἀφαιρέσῃ κἀνεῖς πλέον ἀφ' ἡμῶν,
ἔὰν ἅπαξ μόνον ἔλθῃ εἰς τὰς χεῖράς μας. Ἰού!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Μ' ἀφανίζετε, ὦ ἄνδρες, ἂν δὲν σιωπήσετε.
Θενὰ ἔλθῃ νὰ ταραῖξῃ ὅλα μὲ τοὺς πόδας του.

ΧΟΡΟΣ

320 Ἄς τὰ φέρῃ ἄνω κάτω, ἄς ταραττῇ, ἄς πατῇ.
Δὲν θὰ παύσω διὰ τοῦτο σήμερον χαιρόμενος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τί ἐπάθατε, τί πρᾶγμα; Ἄνθρωποι, μὰ τοὺς Θεοὺς,
μὴ χαλνᾶτε τὸ καλὸν μας ἔργον μὲ τὰ σχήματα.

ΧΟΡΟΣ

325 Κ' ἐγὼ σχήματα δὲν θέλω· πλὴν χωρὶς νὰ τὰ κινῶ,
ἀπὸ ἡδονὴν χορεύουν μόνον τὰ σκέλη μου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἄλλὰ ὅχι περαιτέρω. Παῦσε, παῦσε τὸν χορόν.

ΧΟΡΟΣ

Ἰδοὺ, ἔπαυσα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τὸ λέγεις, πλὴν δὲν παύεις παντελῶς.

(312) Τοῦτο ἔλεγον τὰ στρατιωτικὰ κηρύγματα.

(313) Τὸν Κλέων.

ΧΟΡΟΣ

Ἐν καὶ τοῦτο νὰ πηδήσω ἄφες με, καὶ πλέον οὐ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Αἶ! χορεύσατε καὶ τοῦτο, ὅμως ἄλλο οὔτε ἔν.

ΧΟΡΟΣ

330 Δὲν χορεύομεν, ἀνίσως καὶ σὲ εἶν' ὠφέλιμον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Βλέπετ'; ἐξακολουθεῖτε.

ΧΟΡΟΣ

Μὰ τὸν Δία, παύομεν,
ρίψαντες τὸ σκέλος μόνον ἀπ' ἐδῶ τὸ δεξιόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἄν δὲν μ' ἐνοχλήτε ἄλλο, ἔστω, σᾶς τὸ συγχωρῶ.

ΧΟΡΟΣ

Ὅμως βλέπεις κατ' ἀνάγκην πρέπει καὶ τ' ἀριστερόν,
335 ἐπειδὴ σκιρτῶ καὶ χαίρω καὶ γελῶ καὶ ξεφυσῶ,
μᾶλλον παρ' ἐὰν τὸ γῆρας, τὴν ἀσπίδ' ἀποφυγών.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Μὴ δὰ χαίρεσθε ἀκόμη. Δὲν ἤξεύρετε σαφῶς.

Ὅταν λάβωμεν ἐκείνην, τότε μόνον χαίρεσθε,
καὶ βοᾶτε, καὶ γελᾶτε,

340 μένετε ἢ ναυπλοεῖτε,
γάμους κάμνετε, κοιμᾶσθε,
πανηγύρεις θεωρεῖτε,
τρώγετε, οἰνοποτεῖτε,

εὐωχεῖσθε,

345 Ἴοῦ ἰοῦ φωνάζετε.

ΧΟΡΟΣ

Εἴθε, εἴθε ποτ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν νὰ ἰδῶ.

Πόσα δὲν ὑπέφερα

χαμοκρέββατα, βασάνους, ὅσας ὁ Φορμίων πρίν !

Οὐδὲ δικαστὴν δὲ πλέον αὐστηρὸν καὶ δύσκολον

350 καὶ σκληρὸν κατὰ τοὺς τρόπους δὲν θὰ μ' εὗρης ὡς
[προτοῦ.

Θέλεις ἀπαλὸν μ' ἰδεῖ

καὶ νεώτερον, ἀνίσως τῶν φροντίδων λυτρωθῶ.

ὅτι κατεστράφημεν καιρὸν τοσοῦτον

κ' εἵμεθα χαμένοι, γύρους φέροντες

355 εἰς τὸ Λύκειον κ' ὀπίσω μὲ ἀσπίδα καὶ μὲ δόρυ.

Σὺ δὲ, τί νὰ πράξω πρέπει, ὅπως σοὶ ἀρέσω,

ἔλα, λέγε.

ὅτι πληρεξούσιόν μου σ' ἔκλεξ' ἡ καλή μου τύχη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ποῦ, ἄς ἰδῶ, τοὺς λίθους θὰ σηκώσωμεν;

(346—358) —υ—υ,—υ—υ,—υ—υ,—υ—
—υ—υ,—υ—
—υ—υ,—υ—υ,—υ—υ,—υ—
—υ—υ,—υ—υ,—υ—υ,—υ— 2.
—υ—υ,—υ—
—υ—υ,—υ—υ,—υ—υ,—υ—
—υ—υ,—υ—υ,—υ—
—υ—υ,—υ—υ,—υ—
—υ—υ,—υ—υ,—υ—υ,—υ—
—υ—υ,—υ—υ,—υ—υ,—
—υ—υ
—υ—υ,—υ—υ,—υ—υ,—υ—υ

Εἰς πᾶσαν ταύτην τὴν στροφὴν ἀντικατέστησαν οἱ παῖονες α' (—υ—υ) διὰ τῆς δι' ἡμᾶς ἀρμονικωτέρας τροχαϊκῆς διποδίας (—υ—υ), ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοφάνης μιγνύει τὰ δύο μέτρα.

(348) Ὁ στρατηγὸς Φορμίων ἐσκληραγωγεῖτο. Ἰδ. καὶ Παιρ. Α, 23.

ΕΡΜΗΣ

360 ὦ τολμητία μιαρὲ, τί μελετᾷς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Οὐδὲν κακόν, ἀλλ' ὅ,τι καὶ ὁ Κιλλικῶν.

ΕΡΜΗΣ

Κακότυχε, ἐχάθης.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ναὶ, ἂν κληρωθῶ.

Θὰ μὲ κληρώσης, τὸ ἡξεύρω, ὦν Ἑρμῆς.

ΕΡΜΗΣ

Ἐχάθης, ἀφανίσθης.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Πότε ἄρά γε;

ΕΡΜΗΣ

365 Ἀμέσως τώρα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ὅμως δὲν ἡγόρασα
τυρὶ, ἀλεύρι, ὥς οἱ ἀποθνήσκοντες.

ΕΡΜΗΣ

Ἐγινες θρίμμα θρίμμα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τίνι τρόπῳ; πῶς;

Δὲν τὸ ἡσθάνθην τὸ καλὸν ποῦ μ' ἔγινε.

(361) Οὗτος ἐπρόδωσε τὴν Μίλητον εἰς τοὺς Πριηνεῖς, καὶ ἐρωτώμενος τί ἔμελλε νὰ πράξῃ, ἔλεγε «πάντ' ἀγαθὰ».

(363) Ὁ Ἑρμῆς ἦν προστάτης τῶν κληρώσεων. Προκειμένου δὲ νὰ φονευθῶσι πολλοὶ, ὁ κληρὸς ἀπεφάσιζε περὶ τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς ἕκαστος ὑφίστατο τὴν ποινὴν του. Ἐντεῦθεν καὶ ὁ στίχ. 363.

(366) Οἱ ἐκστρατεύοντες ἐλάμβανον προμηθείας. Τοὺς δ' ἐκστρατεύοντας ὁ εἰρηνικὸς Τρυγαῖος θεωρεῖ ὡς ἀποθνήσκοντας.

ΕΡΜΗΣ

Ἡξεύρεις πῶς προεῖπε θάνατον ὁ Ζεὺς
70 εἰς ὃν αὐτὴν ξεθάψῃ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τώρα τὸ λοιπὸν
ἀνάγκη πᾶσα ν' ἀποθάνω;

ΕΡΜΗΣ

Βέβαια.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Νὰ πάρω χοῖρον δάνεισέ με τρεῖς δραχμᾶς·
πρὶν ἀποθάνω χρεωστῶ νὰ μυηθῶ.

ΕΡΜΗΣ

ὦ Ζεῦ, κεραυνοβρόντα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Μὴ, μὰ τοὺς Θεοὺς,
375 μὴ μαρτυρήσης, δέσποτα, παρακαλῶ.

ΕΡΜΗΣ

Δὲν θέλω σιωπήσει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Μὰ τὰ κρέατα
ἔσα προθύμως ἐγὼ σ' ἔφερα ἐλθών.

ΕΡΜΗΣ

Θενὰ μὲ κοπανίση, ἄθλιε, ὁ Ζεὺς,
ἂν δὲν κρημνίσω σᾶς, φωνάζων, ἀπ' ἐδῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

380 Μὴ μὲ κρημνίζεις, φίλτατον Ἑρμίδιον.
Τί ἐπάθετε, ὦ ἄνδρες; Στέκεσθ' ἐκεῖ ἔκπληκτοι;
Ἄθλιοι, μὴ σιωπᾶτε· ἄλλως μᾶς ἐκρήμνισε.

(373) Οἱ μουσόμενοι ἔθουον χοῖρον.

ΧΟΡΟΣ

Παντελῶς, Ἑρμῆ, ὦ ἄναξ, παντελῶς, μὴ παντελῶς.

Ἄν ποτὲ χοιρίδιον

385 χαίρων παρ' ἐμοῦ ἐδέχθης καὶ τὸ κατεβρόχθισας,
μὴ, παρακαλῶ, ἐκλάβῃς ὥς κακὸν τὸ πρᾶγμ' αὐτό.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Δέσποτ' ἄναξ, δὲν ἀκούεις πῶς σὲ κολακεύουσι;

ΧΟΡΟΣ

Μὴ παροργισθῇς μ' ἡμᾶς

ἔταν σὲ παρακαλῶμεν. Ἄφες νὰ τὴν λάβωμεν.

390 Ἄλλὰ νεῦσον εἰς ἡμᾶς νὰ τὴν χαρίσῃς,
μεγαλόδωρε, φιλάνθρωπε Θεέ,
τάς ὀφρῦς ἂν τοῦ Πεισάνδρου καὶ τοὺς λόφους τοῦ μισῆς.
Κ' ἡμεῖς διὰ μεγίστων μετὰ προθυμίας
καὶ ὀσίων

395 θυσιῶν τὸν πάντα χρόνον, δέσποτα, θὰ σὲ τιμῶμεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἐλέησέ τους πλέον, σὲ παρακαλῶ,
ἄφ' οὗ καὶ σὲ τιμῶσι μᾶλλον ἢ προτοῦ.

ΕΡΜΗΣ

Διότι τώρα κλέπτουν μᾶλλον καὶ προτοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Μέγα τι πρᾶγμα καὶ δεινὸν θὰ σὲ εἰπῶ,
400 ἐπιβουλὴν καθ' ὅλων τῶν Θεῶν ὁμοῦ.

ΕΡΜΗΣ

Αἶ, ἔλα λέγε. Ἴσως εἰς αὐτὸ πεισθῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Καὶ ἡ σελήνη κ' ὁ πανοῦργος ἥλιος,

(383—395) Ὡς 346—358.

(398) Διότι ὁ Ἑρμῆς ἦν προστάτης τῶν κλεπτῶν.

πρὸ πολλοῦ χρόνου σᾶς ἐπιβουλεύονται,
προδίδουν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν βάρβαρον.

ΕΡΜΗΣ

405 Διὰ τί τοῦτο;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Μὰ τὸν Δία, ἐπειδὴ
εἰς σᾶς ἡμεῖς μεν θύομεν, εἰς τούτους δὲ
οἱ βάρβαροι· πρὸς τοῦτο ἄρα θέλουσι
τὴν παντελεῖ σας ὄλων ἐξολόθρυσιν,
κ' αὐτοὶ νὰ λάβουν τῶν Θεῶν τὰς τελετάς.

ΕΡΜΗΣ

410 Ἐκ τούτου τὰς ἡμέρας πάντα ἔκλεπτον,
κ' ἐλαύνοντες τὸν κύκλον περιέτρων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ναὶ, μὰ τὸν Δία. Διὰ τοῦτ', ὦ φίλ' Ἑρμῇ,
βοήθησόν μας, καὶ ἀνάσπα τὴν μ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ μεγάλα Παναθήναια εἰς σέ

415 κ' ὅλας τὰς ἄλλας θὰ τελῶμεν ἑορτάς,
Μυστήριά σοι, Διπόλει', Ἀδώνια·
κ' αἱ ἄλλαι πόλεις διὰ σοῦ θενὰ σωθοῦν,
καὶ εἰς Ἑρμῆν θὰ θύουν Ἀλεξίκακον·
κ' ἄλλα θὰ ἔχῃς ἀγαθὰ· τὸ πρῶτον δὲ,

420 αὐτὴν σοὶ δίδω δῶρον διὰ τὰς σπονδάς.

(Τῷ δίδει μίαν χρυσίδα ἢ χρυσοῦν ποτήριον.)

ΕΡΜΗΣ

᾽Ω! πῶς πρὸς τὰς χρυσίδας εἶμαι εὖσπλαγχνος!

(406) Ἡρόδ. Α, 131.

(411) Τὸν κύκλον τῆς σελήνης.

(414) Τὰ μεγάλα Παναθήναια ἑορτάζοντο ἀνὰ πᾶν πέμπτον ἔτος κατὰ Ἐκτομβαιῶνα. Τὰ Διπόλια καὶ Διάσια, κατ' ἔτος, τὸν Σκироφοριῶνα, καὶ τὰ Ἀδώνια ὁμοίως τὸ θέρος· τὰ δὲ Μυστήρια εἰσὶ τὰ Ἑλευσίνια.

(418) Ἀλεξίκακοι ἦσαν ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ἡρακλῆς.

Τώρα ἔργον σας, ὦ ἄνδρες, εἶναι. Μὲ πτυάρια
ὅσον τάχιον ἐμβᾶτε καὶ τοὺς λίθους σύρατε.

ΧΟΡΟΣ

Θὰ τὸ κάμωμεν. Σὺ ὅμως, ὦ Θεῶν σοφώτατε,
425 τί νὰ ἐργασθῶμεν πρέπει λέγε μας τεκτονικῶς,
καὶ θαρρῶ νὰ μὴ μᾶς εὐρύης ἀναξίους δουλευτάς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Λοιπὸν ἀμέσως τὴν φιάλην κράτει σὺ,
τοῖς Θεοῖς ὅπως εὐχηθέντες, σπείσωμεν.

ΕΡΜΗΣ

Σπονδὴ, σπονδὴ! Εὐφημεῖτ', εὐφημεῖτε!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

430 Αὐτ' ἡ ἡμέρα σπένδοντες εὐχόμεθα
πολλὰ νὰ φέρῃ εἰς τοὺς Ἑλληνας καλὰ,
καὶ ὅστις σύρῃ τὰ σχοινία πρόθυμος,
νὰ μὴν ἐγγίσῃ τὴν ἀσπίδ' αὐτὸς ποτέ.

ΧΟΡΟΣ

Ποτέ, μὰ Δία, ἐν εἰρήνῃ δὲ νὰ ζῇ,
435 ἐταίραν ἔχων, καὶ σκαλεύων ἄνθρακας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ὅστις δὲ μᾶλλον ἀγαπᾷ τὸν πόλεμον,
ποτέ μὴ παύσῃ, ἀναξ ὦ Διόνυσε,
τραδῶν ἀγκίδας ἀπὸ τοὺς ἀγκῶνάς του.

ΧΟΡΟΣ

Καὶ ἂν ταξιαρχίας τις ποθῶν, φθονῇ
440 εἰς φῶς νὰ μὴν ἀνέλθῃς, σεβαστὴ, αὐτὸς
νὰ πάθῃ εἰς μάχας ὅσα ὁ Κλεώνυμος.

(422) Εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην τοῦ Ἑρμοῦ φαίνεται ὅτι ὁ Χορὸς ἀνέρ-
χεται ἀπὸ τῆς ὀρχήστρας εἰς τὴν σκηνήν.

(438) Κατὰ τὸν σχολιαστὴν βέλλῃ, ἤτοι τιτρωσκόμενος ἐν τῇ φυγῇ.

(441) Νὰ γίνῃ ρίψασπις, ὡς ἐν Νεφ. 348. — Ὅρν. 292.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Κ' ἂν δορυξόος, ἢ ἀσπίδων κάπηλος
τὰς μάχας θέλῃ διὰ νὰ πωλῇ καλὰ,
κριθὰς νὰ τρώγῃ, συλληφθεὶς ὑπὸ ληστῶν.

ΧΟΡΟΣ

445 Κ' ἂν στρατηγίαν θέλων τις δὲν βοηθῇ,
ἢ ἂν νὰ δραπετεύσῃ δοῦλος ἕτοιμος,
νὰ τροχισθῇ ἐκεῖνος μαστιγούμενος.
Καλὸν δὲ ἔστω πᾶν ἡμῖν! Ἴη Παιῶν!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἄφες τὸ παίω. Λέγε μόνον τὸ ἰή!

ΧΟΡΟΣ

450 Ἴη ἰή! Ναὶ, λέγω μόνον τὸ ἰή.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Χάριτες, ὦραι, Ἀφροδίτη, Πόθ', Ἑρμῇ!

ΧΟΡΟΣ

Μὴ Ἄρην.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Μή.

ΧΟΡΟΣ

Μὴ δ' Ἐνυάλιον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Μὴ μή.

ΧΟΡΟΣ

Τεντόνετ' ὅλοι· τὰ σχοινία σύρετε.

ΕΡΜΗΣ (ἔλκων)

ὦ ἔϊα!

(446) Δὲν βοηθῇ.

(449) Δὲν θέλει τὸ παίω, ὥς πόλεμον μυρίζον.

(452) Ἐπιμένων εἰς τὸν Ἄρην, λέγει καὶ τὸ ἐπίθετον αὐτοῦ, τὸ Ἐνυάλιον.

ΧΟΡΟΣ

455 Ἔϊα μάλα.

ΕΡΜΗΣ

ὦ ἔϊα!

ΧΟΡΟΣ

Ἔϊα ἔτι μάλα.

ΕΡΜΗΣ

ὦ ἔϊα, ἔϊα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

460 Πλὴν δὲν σύρουν ὁμοίως οἱ ἄνδρες αὐτοί.
Δὲν συνδράμετ' ἐδῶ; τί φουσκώνετε σεῖς;
Βοιωτοί, θενὰ κλαύσετε, φίλοι.

ΕΡΜΗΣ

Ἔϊα αἶ!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἔϊα ὦ!

ΧΟΡΟΣ

Ἐργασθῆτε, μὴ στέκεσθ', ἐλᾶτε καὶ σεῖς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

465 Δὲν τεντώνομαι, δὲν ἀνασύρω κ' ἐγὼ,
καὶ δὲν πίπτω ἐπάνω, καὶ δὲν προσπαθῶ;

ΕΡΜΗΣ

Πῶς λοιπὸν δὲν προβαίνει τὸ ἔργον;

ΧΟΡΟΣ

Μᾶς ἐμποδίζεις, Λάμαχε, καθήμενος.
Δὲν χρειαζόμεθ', ἄνθρωπε, τὸ μοῦτρόν σου.

(461) Ὁ Χορὸς ὑποτίθεται συντεθειμένος ἐκ κατοίκων ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν. Ὀνομάζει δὲ Ἰσως τοὺς Βοιωτοὺς, διότι εἰς τὰς πεντηκονταετίς σπονδὰς τὰς γενομένας κατὰ τὸ ια' ἔτος τοῦ πολέμου δὲν περιελήφθησαν, (Θουκ. Ε, 20), ἢ διὰ τὰ συμβάντα τοῦ ιγ' ἔτους (Θουκ. Ε, 52).

(468) Δινίττεται ὅτι ὁ Λάμαχος ἐκώλυε τὴν εἰρήνην.

ΕΡΜΗΣ

470 Οὐδ' οἱ Ἀργεῖοι οὗτοι πρῶτον ἔσυρον·
τοὺς δ' ἀγωνιζομένους περιέπαιζον,
ἐν ᾧ ἐμισθοφόρουν ἑκατέρωθεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Καλὲ, μ' ἀνδρίαν σύρουσιν οἱ Λάκωνες.

ΕΡΜΗΣ

Ὅσοι κρατοῦν τὸ ξύλον εἶναι πρόθυμοι,
475 δὲν τοὺς ἀφήνει ὅμως ὁ χαλκοματᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κ' οἱ Μεγαρεῖς δὲν κάμνουν τίποτε· νωθρῶς
σύρουν, ὡς σκύλοι τοὺς ὀδόντας δείχνοντες,
ἀπὸ τὴν πείναν πεθαμένοι ἄνθρωποι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Δὲν προχωροῦμεν, ἄνδρες. Ὅμοθυμαδὸν
480 ἀνάγκη πᾶσα ὅλοι μας νὰ σύρωμεν.

ΕΡΜΗΣ

ὦ ἔϊα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἔϊα μάλα.

ΕΡΜΗΣ

ὦ ἔϊα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἔϊα μὰ τὸν Δία.

ΕΡΜΗΣ

485 ὦ ἔϊα, ἔϊα.

(470) Οἱ Ἀργεῖοι ἐθεωροῦντο ὡς ἐπαμφοτερίζοντες.

(474) Τὸ ξύλον δι' οὗ ἀνέλκουσι, συγχρόνως ὅμως, καὶ οἱ ἐπιδιδόμενοι εἰς εἰρηνικάς τέχνας, κατ' ἀντίθεσιν τοῦ χαλκοματᾶ, ἦτοι τοῦ ὀπλοποιοῦ ἢ τοῦ ὀπλοδιαίτου.

(476) Οἱ Μεγαρεῖς ἦσαν σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμονίων.

ΧΟΡΟΣ

Τὰς χινοῦμεν ὀλίγον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἄλλα τί κακὸν,
νὰ τεντώνουν οἱ μὲν, ν' ἀντιτείνουν οἱ δέ.
Θενὰ φάγετε ξύλον, Ἀργεῖοι.

ΕΡΜΗΣ

Ἔϊα δά!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

490 Ἔϊα ὦ!

ΧΟΡΟΣ

Μεταξύ μας πῶς εἶναι τινὲς πονηροί;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Σεῖς λοιπὸν ποῦ διψᾶτε τοσοῦτον πολὺ
τὴν εἰρήνην, μ' ἀνδρίαν τεντόνεται ἐδῶ.

ΧΟΡΟΣ

Πολλοὶ ὅμως ἡμᾶς ἐμποδίζουν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

495 ὦ Μεγαρεῖς, πηγαίνειτ' εἰς τοὺς κόρακας!
Σᾶς μισεῖ, ἄνδρες, ἡ Θεά· δὲν λησμονεῖ
πῶς πρῶτοι σεῖς μὲ σκόρδα τὴν ἀλείψατε.
Καὶ σᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι, λέγω, παύσατε,
καὶ μὴν κρατεῖτε ἀπ' ἐδῶ ποῦ σύρετε.

500 Δὲν κάμνεται ἄλλο παρὰ νὰ δικάζετε.
Ἄν θέλετ' ὅμως ν' ἀνελκύσετε αὐτὴν,
ἀποσυρθῇτ' ὀλίγον πρὸς τὴν θάλασσαν.

(497) Διότι ἐγένοντο πρῶτοι ἀφορμὴ τοῦ πολέμου. Ἦλειψαν σκόρδα τὴν Θεάν, διότι ὡς προσεῖρήθη πολλὰ καὶ περίφημα ἐγένοντο παρ' αὐτοῖς τὰ σκόρδα, καὶ ἡ δριμύτης των φέρει δάκρυα.

(499) Μὴ ἐξακολουθεῖτε τὸ αὐτὸ σύστημα.

(502) Ἄν θέλωσιν εἰρήνην, τοῖς συμβουλεύει νὰ ἐπιμεληθῶσι τῆς ναυτικῆς των δυνάμεως, ἥτις ἐφύδει τοὺς λακεδαιμονίους.

ΧΟΡΟΣ

ὦ ἄνδρες, ἔλ' ἅς σύρωμεν οἱ ζευγηλάται μόνον.

ΕΡΜΗΣ

Τώρα καλλήτερα πολὺ τὸ πρᾶγμα προοδεύει.

ΧΟΡΟΣ

505 Τὸ πρᾶγμα, λέγει, προχωρεῖ. Προθυμηθῆτε ὅλοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Οἱ γεωργοὶ σύρουν καλὰ τὸ πρᾶγμα, κἄνεις ἄλλος.

ΧΟΡΟΣ

Ἄ'ετε δά, ἄ'ετε ὦ!

καὶ πλησιάζ', ἰδοὺ την.

Μὴ ἀποκάμωμεν, ἐμπρός! Ἄνδρεῖ' ἅς ἀνασύρωμεν!

510 Ἴδου, ἰδοὺ ποῦ φθάνει.

ὦ ἔϊα αἶ, ὦ ἔϊα ὦ!

ὦ ἔϊα ἔϊ, ὦ ἔϊα ἔϊ,

ὦ ἔϊα ἔϊ, ὦ ἔϊα ὦ!

(Ἡ ΕΙΡΗΝΗ ἐξέρχεται τοῦ βόθρου μετὰ δύο ὁπαδῶν της, τῆς Ὀπώρας καὶ τῆς Πανηγύρεως.)

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τί νὰ σοὶ εἶπω, ἀμπελόδωρε σεπτή;

515 Μὲ ποῖον λόγον σὲ μυριοπίθαρον

νὰ συγχαρῶ; Τοιοῦτος δὲν μ' εὐρίσκεται.

Ὀπώρα χαῖρε, χαῖρε, ὦ Πανήγυρις!

Τί πρόσωπον ποῦ ἔχεις, ὦ Πανήγυρις!

ὦ πῶς ἡδύνεις τὰς ψυχὰς μυρίζουσα

520 γλυκὰ ὡς ἀστρατία καὶ ὡς ἄρωμα,

καὶ ὅχι καθὼς σάκκος στρατιωτικός.

(515) Διότι ἡ εἰρήνη πληροῖ οἴνου, ἐλαίου, κλπ. τοὺς πίθους.

(517) Προσφωνεῖ τὰς δύο ὁπαδοὺς τῆς Εἰρήνης.

(520) Ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ ἐκστρατεῦσιν.

(521) Ὁ στίχος οὗτος ἐν τισιν ἐκδόσεσι λέγεται ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ.

ΧΟΡΟΣ

Ἄνδρὸς ἐχθίστου πτύω σκεῦος ἔχθιστον.
 Ξυνοκρομμυδορρέψιμον αὐτὸ βρωμᾶ,
 αὐτὴ δ' ὀπώρας, ἐορτὰς, ὑποδοχὰς,
 525 αὐλοὺς καὶ κίχλας, τραγωδοὺς, καὶ Σοφοκλεῖς,
 καὶ τραγουδάκια Εὐριπίδου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Νὰ χαθῇς!

Τὴν διαβάλλεις. Δὲν ἀρέσκεται αὐτὴ
 εἰς στιχαρίων ποιητὴν δικανικῶν.

ΧΟΡΟΣ

Κισσὸν, καὶ πλώσκαν, καὶ προβάτων βέλασμα,
 530 γυναικῶν στήθη, ὅταν τρέχωσ' εἰς ἀγροὺς,
 ποτήρι' ἄνω κάτω, δούλην πίνουσιν,
 καὶ πολλὰ ἄλλα καὶ καλὰ.

ΕΡΜΗΣ

Κύτταξ' ἐκεῖ

πῶς μεταξύ των ὅλ' αἱ πόλεις ὁμιλοῦν
 φιλιωμέναι, καὶ γελοῦν χαρούμεναι,
 535 ἂν καὶ τὸ σῶμα μελανὸν ἀπὸ πληγὰς,
 καὶ σκεπασμένον μὲ κυάθους κ' ἔμπλαστρα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Καὶ πολλῶν βλέπων θεατῶν τὰ πρόσωπα,
 αὐτῶν τὰς τέχνας γνῶρισον.

(522) Τοῦ στρατιώτου.

(526) Τὸν Εὐριπίδην τάττει πάντοτε ὡς κατώτερον τοῦ Σοφοκλέους, καὶ τὰ ποιήματά του καλεῖ τραγουδάκια (ἐπύλλια.)

(528) Συνήθως εἰς τὰ δράματα τοῦ Εὐριπίδου φαίνονται ὡς εἰς δικανικοὺς ἀγῶνας ἀγορεύοντα τὰ πρόσωπα.

(530) Ὅταν αἱ γυναῖκες προσέρχονται εἰς τὴν θερμὴν κάμινον καὶ εἰς τὸν κλίβανον, ἔχουσι μᾶλλον ἡνεωγμένον τὸ στήθος.

(536) Κυάθους=βεντούζας.

ΕΡΜΗΣ

ὦ δυστυχής!

540 Ἐκεῖ ἐκεῖνον βλέπεις τὸν λοφοποιὸν
ὅπου μαδεῖται; Κ' ὁ ἀξινουργὸς αὐτὸς
ἐβρώμισεν ἐκεῖνον τὸν ξιφοποιόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Πῶς χαίρεται δὲν βλέπεις ὁ δρεπανουργός,
τὸν δορυξόον πῶς ταῖς ἐπασάλειψε;

ΕΡΜΗΣ

Εἰπέ ν' ἀναχωρήσουν, εἰς τοὺς γεωργούς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

545 Προσοχὴ πάντες! Γεωργοί, ἀπέλθετε
εἰς τὸν ἀγρὸν, λαβόντες καὶ τὰ σκεύη σας,
τῶρ' ἀμέσως, χωρὶς δόρυ, ξίφος ἢ ἀκόντιον,
ὅτ' ἡ παλαιὰ εἰρήνη κατεκάλυψε τὸ πᾶν.
Ψάλλοντες δὲ σκορπισθῆτε εἰς τὰ ἔργα τῶν ἀγρῶν.

ΧΟΡΟΣ

550 ὦ ἡμέρα εἰς δικαίους ποθηνή κ' εἰς γεωργούς!
σ' εἶδα, καὶ νᾶ χαιρετήσω θέλω τὰς ἀμπέλους μου·
τὰς συκᾶς ὅπου πρὸ χρόνων νέος ὦν ἐφύτευσα
μετὰ τόσον καιρὸν τώρα ν' ἀσπασθῶ ἐπιθυμῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

555 Τώρα δ' ἄς προσευχηθῶμεν πρῶτον μὲν εἰς τὴν Θεάν
ὅπου λόφους καὶ Γοργόνας ἀφ' ἡμῶν ἀφήρεσεν·
ἔπειτα δ' εἰς τὰ χωρία εὐθυμοὶ ἄς τρέξωμεν,
τίποτε καλὰ λαβόντες κρέατα ταριχευτά.

(539) Κατασκευάζοντα λόφους διὰ τὰς περικεφαλαίας.

(355) Γοργόνας, ὡς κοσμήματα εἰς τὰς περικεφαλαίας.

ΕΡΜΗΣ

Πῶς τὸ στίφος των ὠραῖον φαίνεται, ὦ Ποσειδῶν,
κ' εὖθυμον, πυκνὸν ὡς μάζα, ὡς συμπόσιον γοργόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

560 Λαμπρὸν πράγμα, μὰ τὸν Δία, εἶν' ἡ σφύρα ἔνοπλος,
καὶ τὸ τρίκρανον ὠραῖον στίλβον εἰς τὸν ἥλιον.
Τί καλὰς δένδροστοιχίας σχηματίζουν ἐναλλάξ!
ὥστ' ἐπιθυμῶ νὰ ἔβγω καὶ ἐγὼ εἰς τοὺς ἀγροὺς,
καὶ μὲ δίκηλλαν νὰ φέρω γύρους τὰ χωράφια.

565 Ἄλλ' ἐνθυμηθέντες, ἄνδρες, τὴν ἀρχαίαν δίαιτάν σας,
ἣν αὐτὴ σᾶς ἐχορήγει, καὶ τοὺς ὀρμαθοὺς ἐκείνους,
καὶ τὰ σῦκα, καὶ τὰ μύρτα, καὶ τὴν τρύγα τὴν γλυ-
[κεῖαν,
καὶ εἰς τὸ πηγάδι τ' ἄνθη τὰ καλὰ, καὶ τὰς ἐλαιίας
τὰς φιλτάτας,

570 διὰ ταῦτα τώρα ταύτην τὴν Θεὰν ὑμνήσατε.

ΧΟΡΟΣ

Χαῖρε, χαῖρε, φίλη! Πῶς
μᾶς χαροποιεῖς ἐλθοῦσα!
Ὁ πόθος σου μ' ἐδάμασε.

Πῶς εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐπόθουν ἐκ ψυχῆς ν' ἀναρπασθῆς!

575 Μέγιστον μᾶς ἦσουν κέρδος, ὦ μυριοπόθητε,
εἰς τοὺς ζῶντας ἡμᾶς ὅλους τὴν γεωργικὴν ζωὴν.
Σὺ μᾶς ὠφέλεις, μόνη σύ.

Εἶχομεν ἐφ' ἡμερῶν σου ἄλλοτε πολλὰ γλυκὰ
καὶ καλὰ κ' ἀνέξοδα.

580 Ἦσουν εἰς τοὺς χωρικοὺς μας σωτηρία καὶ τροφή,
ὥστε τὰ νωπὰ συκάκια, καὶ τ' ἀμπέλια, καὶ ὅλα

(561) Ὅμιλεῖ περὶ τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων ὡς περὶ ὅπλων.

(574 κτλ.) Ὡς ἐν 346 κτλ.

τ' ἄλλα τὰ φυτὰ ὁμοίως,

μὲ χαρὰς καὶ γέλοια θενὰ σὲ δεχθοῦν.

Ἄλλὰ ποῦ μακρὰν μᾶς ἦτον ὄλον τοῦτον τὸν καιρὸν

585 αὐτή; τοῦτο δίδαξέ μας, ὦ Θεῶν εὐνούστατε.

ΕΡΜΗΣ

ὦ σοφοί μου ζευγηλάται, δότε μοι ἀκρόασιν,

ἂν νὰ μάθητε ποθῆτε πῶς αὐτὴ ἀπώλετο.

Πρῶτος ἦτον ὁ Φειδίας ὅστις ἐκακόπαθεν·

ἔπειτα τὴν αὐτὴν τύχην φοβηθεῖς ὁ Περικλῆς,

590 καὶ τὸν τρόπον σας γνωρίζων τὸν δαγκαστικώτατον,

πρὶν ἢ πάθῃ τι, τὴν πόλιν ἀναψε κ' ἐκόρωσε,

καὶ μικρὸν σπινθῆρα ρίψας, ψήφισμα μεγαρικόν,

τόσον πόλεμον ἀνάπτει, ὥστε ἀπὸ τὸν καπνὸν

ὄλ' οἱ Ἕλληνες δακρύουν κ' οἱ ἐκεῖ καὶ οἱ ἐδῶ·

595 ἔτρυξε δὲ τὸ ἀμπέλι ὥς τὸ πρωτοήκουσε,

μ' ἀγανάκτησιν λακτίζων πίθος πίθον ἔκρουεν,

οὐδ' ὑπῆρχε σωτηρία, κ' ἠφρανίζετο αὐτή.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Δέν τὰ ἤκουσα ποτέ μου, μὰ τὸν Φοῖβον, ὄλ' αὐτὰ,

οὐδὲ ποῖαν ἔχει σχέσιν ὁ Φειδίας μετ' αὐτῆς.

ΧΟΡΟΣ

600 Οὐτ' ἐγώ. Ἄ! διὰ τοῦτο εἶνχι τόσον εὐμορφη,

ἐπειδ' εἶναι συγγενῆς του. Πόσα δὲν ἠξεύρομεν!

ΕΡΜΗΣ

ὦς σᾶς εἶδον δὲ αἱ πόλεις ὧν ἐξουσιάζετε

(583) Τροχ. τρίμ. καταλ. Ὁ δὲ 579 δίμ. καταλ.

(588) Ὁ Φειδίας ἐσυκοφαντήθη ὅτι ἔκλεψε χρυσὸν ἐκ τῆς χρυσελεφαντίνης Ἀθηνᾶς ἣν κατεσκεύασε· καὶ ὁ Περικλῆς, λέγει ὁ ποιητής, φοβηθεῖς μὴ συγκατηγορηθῇ, ὡς φίλος καὶ προστάτης τοῦ Φειδίου, ἀνῆψε τὸν πόλεμον διὰ τοῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος, περὶ οὗ ἴδ. Θουκ.

(601) Ἡ Εἰρήνη ἦν καλὴ, καθὼ συγγενῆς, ἡ σχέσιν ἔχουσα μετὰ τοῦ Φειδίου, τοῦ τεχνίτου τοῦ ὑπερτίτου κάλλους.

- θυμωμένους πρὸς ἀλλήλους καὶ τὰ δόντια τρίζοντας,
 ἀπὸ φόβον πρὸς τοὺς φόρους ἐπενόουν μηχανὰς,
 605 κ' ἔπειθον διὰ χρημάτων τῶν Λακώνων τοὺς τρανοὺς.
 Ἐπειδὴ δὲ εἶναι οὗτοι ξενομπαῖκτ' αἰσχροκερδεῖς,
 αἰσχυρῶς ἔρριψαν ἐκείνην κ' ἤρπασαν τὸν πόλεμον.
 Πλὴν τὰ κέρδη των καὶ τούτων ἔβλαψαν τοὺς γεωρ-
 [γούς,
 ἐπειδὴ καὶ φιλεκδίκως αἱ τριήρεις ἀπ' ἐδῶ
 610 ἐπιπλέουσai, τὰ σῦκα τῶν ἀθώων ἔτρωγον.

ΧΟΡΟΣ

Καὶ δικαίως χωρὶς ἄλλο· τὴν συκιάν μου καὶ αὐτοὶ
 μ' ἔκοψαν, ποῦ ἐγὼ μόνος ἔθρεψα κ' ἐφύτευσα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Καλὲ θέβαια δικαίως. Πίθον ἐξαμέδιμνον
 δὲν μ' ἐσύντριψαν ὁμοίως μέγαν λίθον ῥίψαντες;

ΕΡΜΗΣ

- 615 Ὡς δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν συνῆλθεν ὁ ἐργατικὸς λαὸς,
 πῶς ὁμοίως ἐπωλεῖτο εἶδε καὶ ἐνόησε.
 Πλὴν σταφύλια μὴ ἔχων, καὶ τὰ σῦκα ἀγαπῶν,
 πρὸς τοὺς ῥήτορας ἐστράφη. Οὗτοι δὲ γνωρίζοντες
 πῶς στεροῦντ' ἐπίσης ἄρτου καὶ ἰσχύος οἱ πτωχοί,
 620 τὴν Θεάν αὐτὴν μ' ὀξείας ἀπεδίωκον κραυγὰς,
 ὅταν ἤρχετο πολλάκις εὖνους πρὸς τὴν χώραν σας·
 ἔσειον δὲ τοὺς συμμάχους τοὺς πλουσίους καὶ παχεῖς,
 λέγοντες ὁ εἷς ἢ ἄλλος τὰ Βρασίδου πῶς φρονεῖ,
 καὶ ὥς σκύλοι σεῖς ἀμέσως τὸν κατεσπαράττετε·

(606) Οἱ Λάκωνες ἦσαν ξενηλάται, καὶ ὁ χρησμὸς αὐτὸς τοὺς ἀνεγνώρισεν
 ὡς φιλοχρημάτους, ἐναντίον τῶν παρ' αὐτοῖς κειμένων νόμων.

(615) Ὁ λαὸς ὁ Ἀττικὸς.

(616) Ὅμοίως ὡς ὁ ἐν Λακωνίᾳ.

(623) Ὅτι ἐλακωνίζον.

625 ἐπειδὴ ἡ πόλις αὕτη ὠχρίωσα κ' ἔντρομος,
 ὅ,τι τῇ διέβαλλέ τις, μ' ἡδονὴν τὸ ἔχαπτεν.
 Βλέποντες δ' αὐτοὺς οἱ ξένοι ὅτι ξύλον ἔδιδον,
 τὸ ἀπύλωτόν των στόμα μὲ χρυσὸν ἐστούμεπωνον·
 ὥστ' ἐκεῖνοι μὲν ἐπλούτουν ὑπερμέτρως, ἡ δ' Ἑλλάς
 630 ἐκινδύνευε νὰ μείνη ἔρημος· καὶ ὅλ' αὐτὰ
 τομ.αρᾶς τὰ ὑπεκίνει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Παῦσε, δέσποτα Ἑρμῆ·
 ἄφησε τὸν ἄνδρα τοῦτον κάτω ὅπου κάθηται.
 Δὲν εἶν' ἐδικός μας πλέον, ἐδικός σου εἶν' αὐτός.
 Ἄν περὶ ἐκείνου λέγῃς, πῶς πανοῦργος ἦν ὅτ' ἔζη,
 635 φλύαρος καὶ συκοφάντης, καὶ ζιζάνιον, κουτάλα,
 μ' ὅλ' αὐτὰ ὑβρίζεις μόνον ἐδικόν σου ἄνθρωπον.

(Πρὸς τὴν Εἰρήνην)

Τί σιωπᾶς, εἰπέ μοι, ὦ σεπτὴ Θεά;

ΕΡΜΗΣ

Δὲν θέλει νὰ λαλήσῃ πρὸς τοὺς θεατάς·
 ὀργίζεται δι' ὅσα ἔπαθε κακά.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

640 Ἄς ὁμιλήσῃ καὶν ὀλίγον τι πρὸς σέ.

ΕΡΜΗΣ

Εἰπέ μοι, φίλη, ὅ,τι θέλεις δι' αὐτοὺς,
 ὦ μισασπιδωτάτῃ γυναικῶν, εἰπέ.
 Καλὰ, σ' ἀκούω.—Τοῦτο λέγεις;—Ἐννοῶ.

(626) Ἐν τῷ ἀρχαίῳ λογοπαίγνιον· διαβάλλω σημαίνει καὶ τὸ παρα-
 θέτω εἰς τὴν τράπεζαν.

(631) Ὁ Κλέων.

(632) Δὲν θέλει νὰ κακολογῇ ἀποθανόντα τὸν Κλέωνα. Ἀρίστη ἡ ἀρχή,
 ἀλλ' ὀλίγον τὴν ἐφαρμύζει.

Ἀκούσατέ την διὰ τί σᾶς μέμφεται.

645 Μετὰ τὴν Πύλον προσελθοῦς' αὐτόκλητος,
σπονδῶν δὲ πλήρες φέρουσα κιβώτιον,
τρὶς ἐδιώχθη ἐκ τῆς ἐκκλησίας σας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἐσφάλαμέν σοι. Σύγγνωθί μας, ὦ Θεά·
ὁ νοῦς μας τότε ἦτον εἰς τομάρια.

ΕΡΜΗΣ

650 Ἀκουσον τώρα πάλιν τί μ' ἐρώτησε·
Ἐδὼ τίς ἦτον πρὸς αὐτὴν ὁ ἔχθιστος,
καὶ τίς ὁ φίλος, ὁ πολέμους μὴ ποθῶν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Εὐνούστερός της ἦτον ὁ Κλεώνυμος.

ΕΡΜΗΣ

Ὅποῖος δέ τις ἦτον ὁ Κλεώνυμος

655 εἰς τοὺς πολέμους;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

ὦ! καλῆς ψυχῆς, ἀλλὰ
πατὴρ δὲν εἶναι οὗ καυχᾶται, ἐπειδὴ
ἂν νὰ ἐξέλθῃ στρατιώτης τῷ συμβῇ,
ἀποβαλτοὺς τῶν ὅπλων εὐθὺς γίνεται.

ΕΡΜΗΣ

Ἀκούσατε ἀκόμη τί μ' ἐρώτησε·

660 Τὸν λίθον ποῖος κρατεῖ τώρα τῆς Πνυκός;

(645) Μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Σφακτηρίας ὑπὸ Κλέωνος, οἱ Σπαρτιᾶται πέμψαντες ἐπρότειναν ν' ἀποδώσωσι τὰς ἀττικὰς τριήρεις, καὶ νὰ συνομολογήσωσιν εἰρήνην. Ἀλλ' ὁ δῆμος τρεῖς ἐρωτηθεὶς, ἐνέμεινε, κατὰ πρότασιν τοῦ Κλέωνος, εἰς τὸν πόλεμον.

(649) Δηλ. ἐπιρροὴν εἶχεν ἐν τῷ δήμῳ ὁ σκυτοτόμος Κλέων.

(658) Κλεώνυμος ὁ ῥίψασπις.

(660) Δηλ. τίς εἶναι ὁ ἐπιρροὴν ἔχων ῥήτωρ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τὸν τόπον τοῦτον ἔχει ὁ Ὑπέρβολος.
Θεᾶ, τί κάμνεις, ποῦ γυρνᾷς τὴν κεφαλὴν;

ΕΡΜΗΣ

Ἀπὸ τοῦ δήμου στρέφεται. Ὀργίζεται
ὅτι προστάτην πονηρὸν ἀνέλαβε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

665 Εἶν' εἰς τὸ μέλλον ἄχρηστος· ὡς τώρα δὲ
ὁ δῆμος ἄνευ ἐπιτρόπου καὶ γυμνός,
αὐτὸν ἐζώσθη πρόχειρα τὸν ἄνθρωπον.

ΕΡΜΗΣ

Κ' εἰς τί τὴν πόλιν ὠφελεῖ; σᾶς ἐρωτᾷ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Θὰ φωτισθῶμεν.

ΕΡΜΗΣ

Τίνι τρόπῳ δὲ αὐτό;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

670 Λυχνοποιὸς ἐκεῖνος εἶναι. Ἄν προτοῦ
ἐψηλαφῶμεν σκοτεινὰ τὰ πράγματα,
τοῦντεῦθεν μὲ τὸν λύχνον θὰ σκεπτώμεθα.

ΕΡΜΗΣ

Τί παραγγέλλει νὰ σὲ ἐρωτήσω!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τί;

ΕΡΜΗΣ

Πολλά. Τ' ἀρχαῖα ὅσα τότε ἄφησε.

675 Ὁ Σοφοκλῆς τί κάμνει καὶ τί γίνεται;

(661) Ὑπέρβολος ὁ λυχνοποιός.

(664) Προστάτης ἐλέγετο ὁ Ἀθηναῖος ὅφ' ὃν ὤφειλε νὰ ταχθῇ ὁ μέτοικος, ὅπως τὸν ἀντιπροσωπεύῃ εἰς τὰς μετὰ τῆς πολιτείας καὶ τῶν δικαστηρίων σχέσεις του.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Καλά. Δεινόν τι ὅμως τῷ συνέβη.

ΕΡΜΗΣ

Τί;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἐκ Σοφοκλέους Σιμωνίδης ἔγινε.

ΕΡΜΗΣ

Πῶς Σιμωνίδης;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Γέρων ὦν καὶ σάπιος,
διὰ τὸ κέρδος πλέει κ' εἰς τὰ φύκια.

ΕΡΜΗΣ

680 Ὁ δὲ σοφὸς Κρατῖνος ζῇ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἀπέθανεν,

οἱ Λάκωνες ὁπότε ἔφθασαν.

ΕΡΜΗΣ

Πῶς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Πῶς;

Λειποθυμήσας, ὅτι δὲν ὑπέφερεν
ιδῶν πιθάρι οἴνου συντριβόμενον.

Καὶ πόσα ἄλλα ἔπαθεν ἡ πόλις μας!

685 Ποτὲ, Θεά μου, δὲν θενὰ σ' ἀφήσωμεν.

ΕΡΜΗΣ

Καὶ τώρα τὴν Ὀπώραν ἔπαρε αὐτὴν

(679) Ὅτι γηράσας ὁ Σοφοκλῆς ἔγινε φυλάργυρος, ὡς ἦν ὁ Σιμωνίδης, καὶ διὰ κέρδος εἶναι καλὸς καὶ εἰς φύκη νὰ πλεύσῃ (παροιμ. καὶ ἐπὶ ῥυπὸς πλέοι.)

(680) Κρατῖνος Καλλιμῆδους, εἰς τῶν πρωτίστων ποιητῶν τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. Ἀπέθανε δὲ ἐν Ὀλ. 89, β', ἡλικίας 97 ἐτῶν (Λουκ. Μακροβ. 25.)

γυναῖκα, καὶ μαζῇ της εἰς τὸν κῆπὸν σου
κατοίκησε, καὶ κάμνε σταφυλόπουλα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Νὰ σὲ φιλήσω ἄφες με, φιλτάτη μου.
690 Θεὰ μὲ βλάβῃ ἄρά γε μὲ τὸν καιρὸν
ἐὰν χορτάσ' ὁπώραν, δέσποτα Ἑρμῇ;

ΕΡΜΗΣ

Ὅχι, ἂν πίνῃς μετ' αὐτὴν φλησκούνιον.
Φέρε ἀμέσως τὴν Πανήγυριν αὐτὴν
εἰς τὴν Βουλὴν, ἧς ἦτον κτῆμα ἄλλοτε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

695 Βουλὴ εὐδαίμων διὰ τὴν Πανήγυριν!
ζωμὸν, ὦ! πόσον θὰ ῥοφᾷς· ἡμέρας τρεῖς!
Πόσα θὰ φάγῃς κρέατα κ' ἐντόσθια!
Πλὴν χαῖρε, φίλ' Ἑρμῇ μου.

ΕΡΜΗΣ

Ἄνθρωπε, καὶ σὺ
πήγαινε χαίρων, κ' ἐνθυμοῦ με κάποτε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

700 Ὅπισ' ὁπίσω, κάνθαρε, πηγαίνωμεν.

ΕΡΜΗΣ

Καλὲ, ἐδὼ δὲν εἶναι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Καὶ ποῦ ἔφυγεν;

ΕΡΜΗΣ

Εἰς τοῦ Διὸς τοὺς πόδας ἀστραπηφορεῖ.

(693) Τὴν ἄλλην ὁπαδὸν τῆς Εἰρήνης.

(694) Ἡ Βουλὴ ὠργάνιζε καὶ ἔπειπε τὰς Πανηγύρεις καὶ Θεωρίας.

(696) Αἱ Πανηγύρεις ἦσαν συνήθως τριήμεροι.

(702) Στίχος ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου τοῦ Εὐριπίδου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Κ' ἐκεῖ ποῦ θενὰ εὖρη ὁ πτωχὸς τροφήν;

ΕΡΜΗΣ

Τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν θὰ βοσκᾷ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

705 Κ' ἐγὼ πῶς θὰ καταίβω;

ΕΡΜΗΣ

Μὴ φοβοῦ. Καλά.

Μὲ τὴν Θεάν μας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

(Πρὸς τὴν Εἰρήνην καὶ τὰς ὁπαδοὺς της)

Ἔλθετε, ὦ κόραι μου,

ἐμὲ ἀκολουθεῖτε τάχιστα. Ἐκεῖ

ἐπιθυμοῦντες σᾶς προσμένουν πάμπολλοι.

ΧΟΡΟΣ

Ἀλλὰ πήγαινε χαίρων, τὰ σκεύη δ' ἡμεῖς τῶν ἀ-
[γρῶν εἰς πιστοὺς ὑπηρέτας

710 νὰ φυλάξουν θ' ἀφήσωμεν, μήπως χαθοῦν, ἐπειδὴ
[συνηθίζουν οἱ κλέπτει

νὰ γυρίζουν ὁλόγυρ' ἀπὸ τὰς σκηναίς, νὰ κυττάζουν
[ἐντὸς, καὶ ν' ἀρπάζουν.

Ἀλλὰ φύλαττε σὺ μὲν ἀνδρείως αὐτά· ἓνα λόγον
[δ' ἡμεῖς θὰ εἰπῶμεν
πρὸς αὐτοὺς τοὺς παρόντας ἐδὼ θεατάς, ὥς τὸν φέ-
[ρει ὁ νοῦς καὶ ἡ ὥρα.

Νὰ τὸν δέρνουν μὲν πρέπ' οἱ ῥαβδοῦχοι, κἂν εἰς κω-
[μωδίας διδάσκαλος ὅταν

(705) Ἀπὸ τοῦ λογείου θέλει νὰ καταβῇ πάλιν εἰς τὴν ὀρχήστραν.

(709) Ὁ Χορὸς φαίνεται ὅτι λέγει ταῦτα ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἔτι, εἰς τέσσαρας στίχους παραταχθεὶς, ὥς συνήθως εἰς τὰς παραβάσεις.

(712) Σὺ, λέγει πρὸς ὑπηρέτας, οἵτινες ἀποκομίζουσι τὰ σκεύη.

- 715 εἰς τὸ θέατρον ἔλθῃ, κ' ἐμπρός σας προβᾶς, ἑαυτὸν
[ἐπαινῇ μ' ἀναπαίστους.
'Αλλ' ἂν εὖλογον εἶναι, ὦ κόρη Διὸς, νὰ τιμᾶται ὁ
[ἄριστος ὄλων,
ὁ κλεινότατος ὅστις προέχει πολὺ τῶν λοιπῶν κω-
[μωδοδιδασκάλων,
ὁ διδάσκαλος λέγει ἐπαίνους πολλοὺς ὁ ἡμέτερος ὅτι
[ἄξιζει.
Τὸ μὲν πρῶτον διότι ἐμπόδισ' αὐτὸς τοὺς λοιποὺς ἀν-
[τιπάλους του μόνος
720 νὰ χλευάζουν αἰώνια ῥάκη σαπρὰ καὶ μὲ ψείρας νὰ
[ἔχουν πολέμους.
Τοὺς λιμώττοντας ἔπειτ' αὐτοὺς Ἡρακλεῖς ὅπου χά-
[πτουν μ' ἀχόρταγον πεῖναν,
καὶ τοὺς ὅσους ἢ φεύγουσιν, ἢ ἀπατοῦν, ἢ ἐπίτηδες
[δέρνοντ' ἐμπρός σας,
τοὺς ἐδίωξε πρῶτος ἀτίμως αὐτός. Καὶ τοὺς δούλους
[ἀπέβαλ' ἐπίσης,
οὓς σᾶς ἔφερον κλαίοντας πάντοτ' ἐδῶ, πρὸς αὐτὸ
[ἀποβλέποντες μόνον,
725 τὸν δαρμένον ὁ σύνδουλος ὅπως ἰδὼν, ἐρωτήσῃ αὐ-
[τὸν μ' εἰρωνείαν·
«Τί συνέβ' εἰς τὸ δέρμα σου, ὦ δυστυχῇ; Μήπως ἔ-
[φοδον ἔκαμ' ἢ μάστιξ,
τὰ πλευρά σου πορθοῦσα μὲ μέγαν στρατὸν καὶ τὴν
[ῥάχιν σου δενδροτομοῦσα;»

(716) Ὡ Μοῦσα. (Ὅμ. Ὀδυσσ. Α, 10.)

(720) Αἰνίττεται τὰς εὐτελεῖς ὑποθέσεις ἃς ἐπραγματεύοντο ἄλλοι κωμικοί, ἰδίως δὲ ὁ Εὐπολῖς.

(721) Αἰνίττεται τὸν Ἡρακλῆ τοῦ Εὐριπίδου (ἐν Ἀλκῆστιδι), ἰδίως δὲ τὰς κωμωδίας τοῦ Κρατίνου.

Τὰ κακὰ ἐξορίσας αὐτὰ τ' αἰδῆ, σαρκασμοὺς ἀγενεῖς
 [βωμολόχων,
 σᾶς ἐμόρφωσε τέχνην μεγάλην, αὐτὴν ἀνεγείρας
 [λαμπράν, καὶ πυργώσας
 730 μὲ μεγάλας μὲν λέξεις, μὲ νοῦν δ' ὑψηλὸν, καὶ μὲ
 [σκώμματα ὄχι χυδαῖα,
 ὄχι μὲν ιδιώτας ποτὲ κωμῳδῶν, γυναικάρια ἢ ἀν-
 [θρωπίσκους,
 ἀλλὰ ἔχων τινὰ Ἑρακλέους ὀργὴν, καὶ προσβάλλων
 [εὐθύς τοὺς μεγίστους,
 βρωμερὰς τομαρίων περάσας ὀσμᾶς, καὶ βορβοροδυ-
 [σώδεις φοβέρας.
 Καὶ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων μὲν μάχομ' ἐγὼ πρὸς
 [τὸν πριονοδόνητον ἐκεῖνον,
 735 εἰς οὗ μὲν τὸ ἀναίσχυντον βλέμμα δεινῶς αἰσχραὶ
 [ἔλαμπον Κύννης ἀκτῖνες,
 περὶ δὲ τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν κεφαλὰὶ ἑκατὸν ἐπαρά-
 [των κολάκων
 κατεγλύφοντο· κρότον δὲ εἶχε φωνῆς ὡς βαράθρου
 [ὀλέθρους γεννῶντος,
 εἶχεν ὄρχεις ἀπλύτους λαμίας, ὀσμὴν δ' εἶχε φώκης,
 [πρωκτὸν δὲ καμήλου.
 Τέρας ὅμως τοιοῦτον ἐμπρὸς μου ἰδὼν, δὲν ἐτρόμαξ',
 [ἀλλὰ παρετάχθην,
 740 κ' ἐπολέμουν ἀνδρείως δι' ὅλους μὲν σᾶς, καὶ δι' ὅλας
 [τὰς νήσους τὰς ἄλλας.
 Δι' αὐτὸ ν' ἀποδώσῃτε πρέπει καὶ σεῖς καὶ νὰ μὴ λη-
 [σμονῇτε τὴν χάριν·

(734) Ἐννοεῖ τὸν Κλέωνα.

(735) Κύννα, ἑταῖρα ἀναιδὴς ἐν Ἀθήναις, ἧς μέμνηται καὶ ἐν Ἰππεῦσι, 711.

(738) Λαμία, μυθολογούμενον τέρας.

ἐπειδὴ ὅταν ἄλλοτ' εὐτύχουν νικῶν, εἰς παλαίστρας
[δὲν ἔφερον γύρους,
τὰ παιδία πειράζων· ἀπαίρων μ' ἐμὲ τὴν σκευὴν μου,
[εὐθὺς ἀνεχώρουν,
ὀλιγίστους λυπήσας καὶ τέρψας πολλοὺς, καὶ τὰ
[δέοντα ὅλα τελέσας.

45 Διὰ τοῦτο εἶν' εὖλογον ὅλοι ὁμοῦ
καὶ οἱ ἄνδρες κ' οἱ παῖδες νὰ εἶναι μ' ἐμέ.
Παραινοῦμεν δ' ἐπίσης καὶ τοὺς φαλακροὺς
νὰ φροντίσουν ἢ νίκ' εἰς ἡμᾶς νὰ δοθῇ·
ἐπειδὴ, ἂν νικήσω, θὰ λέγῃ καθεὶς,
750 φαλακρὸν εἰς τραπέζας καὶ δεῖπν' ἂν ἰδῇ,
«Φαλακρὸς εἶναι, φέρε εἰς τὸν φαλακρὸν,
δὸς ὁπώρας, στραγάλια ἄφθονα δὸς,
ἐπειδὴ καὶ τοῦ πλέον γενναίου αὐτὸς
ποιητοῦ μας τὸ μέτωπον ἔχει.»

ΧΟΡΟΣ

755 Μοῦσα, πολέμων βοᾶς
 παραίτησε, κ' ἔλα μ' ἐμέ,
 φίλη, νὰ χορεύσης,
 ὕμνουσα καὶ γάμους Θεῶν
 καὶ δεῖπν' ἀνθρώπων,

(742) Αἰνίσσεται ἄλλους ὁμοτέχνους του, οἷς προσήπτοντο τὰ τοιαῦτα.

(755) Ὁ Χορὸς κατέβη εἰς τὴν ὀρχήστραν.

-u-u, -u-u, -	-u-u, --, --, -u-u, -u-u
u, -u-u, -u-u, -	--, -u-u, --
-u-u-u	-u-u, -u-u, -
- , -u-u, -u-u, -	u-u, u-u, --
- , -u-u	-u-u, -u-u, -u-u, -u-u
-u-u, -u-u, -	-u-u, -u
u-u, -u-u	-u-u, -u-u, -u-u, -u-u
-u-u, -u-u, --	-u-u, -u-u, -
-u-u, -u-u,	--, u-u, u-u
--, -u-u	

- 760 καὶ τῶν μακάρων χαράς.
Μ' αὐτὰ σὺ Μοῦσα τέρπεσαι.
"Αν δ' ὁ Καρκῖνος ἐρχόμενος, ^{ἔλθον}
μετὰ τῶν παίδων του
θέλῃ νὰ χορεύσῃς,
765 μὴ τὸν ἀκούσῃς κ' ἐφάμιλλος τούτων μὴ ἔλθῃς,
ὅλους δὲ τούτους ἐκλάμβανε
ὄρτυγας οἰκογενεῖς,
χορευτὰς μὲ λαῖνας λαιμοὺς,
νάνους, κόπρου ἀρνίων σφαιρίδια,
770 μηχανευρέτας·
ὧν ἐκαυχᾶτ' ὁ πατὴρ ὅτι δράμα μὲν
εἶχεν, ἀλλ' ὅτ' ἡ γαλῆ
τὸ ἔπνιξε τὴν νύκτα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ

- Πρέπ' οἱ σοφοὶ ποιηταὶ
775 τοιαύτας Χαρίτων ᾠδὰς
ἐλικοβοστρύχων
νὰ ψάλλωσιν, ὅταν φαιδρὸν
τὸ χελιδόνι
ἔαρ γλυκὺ κελαδῇ.
780 Χορὸν δὲ οὔτ' ὁ Μόρσιμος
οὔτ' ὁ Μελάνθιος ἔχῃ, ὡς
ὅταν τὸν ἤκουσα

(762) Ὁ Καρκῖνος, τραγικὸς ποιητὴς, εἶχε τρεῖς παῖδας, Ξενοκλῆν, Ξενό-
τιμον, Ξέναρχον, χορευτὰς μικροὺς τὸ σῶμα, καὶ κωμωδουμένους ὡς ἀδοκί-
μους. ("Ιδ. καὶ Νεφ. 1234.)

(772) Τὸ δράμα τοῦτο ἐκαλεῖτο Μῦς, καὶ ἡττήθη.

(774—779) Παρωδία ἐκ τῆς Ὀρεστείας τοῦ Στῆσιχόρου.

(774—792) Τὰ μέτρα ὡς τὰ τῆς στροφῆς.

(780) Μόρσιμος, τραγικὸς ποιητὴς, υἱὸς τοῦ τραγικοῦ ποιητοῦ Φιλοκλέους.

(781) Μελάνθιος, τραγικὸς ποιητὴς, ὁ λεπρός. ("Ὀρν. 151.)

755 νὰ πικρογαρίζῃ,
 κ' ὁ ἀδελφός του ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ ἐχορήγει
 τῶν τραγωδῶν, καὶ ἀμφοτέροι
 ἄρπυιαι ἦσαν, βοροὶ,
 ψαροφάγοι, γοργόνες, γραιῶν
 φίλοι κ' αἰσχροὶ ἐρασταὶ τραγομάσχαλοι,
 ἰχθυογλάροι.

790 Πτύσε τους φλέγμα πλατὺ κατὰ πρόσωπον,
 Μοῦσα Θεά, καὶ μ' ἐμέ
 εἰς πανηγύρεις παῖζε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΥΠΗΡΕΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΙΕΡΟΚΛΗΣ

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τί δύσκολον ν' ἀνέλθῃ τις εἰς τοὺς Θεούς!
 Ἀπηυδημένα μὲ πονοῦν τὰ σκέλη μου.
 795 Τί μικροὶ ἦσθε, ὡς σᾶς ἔβλεπ' ἄνωθεν!
 τί κακοήθεις φαίνεσθ' ἐκ τοῦ οὐρανοῦ!
 ἀλλὰ κ' ἐντεῦθεν τί κακοηθέστεροι!

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Αὐθέντα, ἦλθες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ὡς νὰ λέγουν ἤκουσα.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Τί ἔπαθες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Οἱ πόδες μοὶ πονοῦν πολὺ
 800 μακρὰν ὁδὸν ἐλθόντος.

(788) Τραγομάσχαλοι (ὧν αἱ μασχάλαι ὄζουσιν ὡς τῶν τράγων) εἶπε διότι ἦσαν τραγικοὶ ποιηταί.

(793) Ὁ Τρυγαῖος ἐπανερχεται εἰς τὴν σκηνὴν, ἣτις ὑποτίθεται ἤδη παριστώσα τὴν γῆν καὶ οὐχὶ πλέον τὴν κατοικίαν τῶν Θεῶν.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Ἄλλ' εἰπέ μοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τί;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Ἄλλον κ' ἀνέν' ἀπήντησας πλανώμενον
εἰς τὸν αέρα πλήν σου;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ὅχι, πλὴν ψυχὰς
δύω ἢ τρεῖς που διθυραμβοποιητῶν.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Τί δ' ἔκαμνον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Συνῆγον τὰ προοίμια,
805 πετῶσαι, τ' ἀερονεφοκολυμβητά.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Δὲν εἶν' εἰς τοὺς αέρας ὅσα λέγουσιν,
ἀποθανόντες ἄστρα πῶς γινόμεθα;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Μάλιστα.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Κ' εἶναι τώρα τίς ἀστήρ ἐκεῖ
ὁ Χῖος Ἰων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τίς; Δὲν ἐστιχούργησε
810 τὸν Ἑωσφόρον ποτ' ἐνταῦθα; Ἐκτοτε
Ἀστέρα ὅλοι Ἑωσφόρον τὸν καλοῦν.

(806) Ἰδέαι τῶν Στωϊκῶν.

(810) Ἰων, Χῖος ποιητὴς διθυράμβων καὶ τραγωιδιῶν, ἀκμάσας περὶ Ὀλ.
82, ἔγραψε ποτὲ ποίημα ἀρχόμενον διὰ τῆς λέξεως ταύτης.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Τί δ' εἶν' ἐκεῖνοι οἱ ἀστέρες ποῦ περνοῦν,
καὶ καίοντ' ἐνῶ τρέχουν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Αὐτοὶ ἔρχονται

ἀπὸ πλουσίων ἄλλων ἄστρον γεύματα,
15 φανούς κρατοῦντες καὶ εἰς τοὺς φανούς των πῦρ.
Σὺ δ' αὐτὴν λάβε, κ' ἐκεῖ μέσα φέρε την,
θέρμανε ὕδωρ, τὴν λεκάνην γέμισε,
καὶ στῶσε γάμου κλίνην εἰς αὐτὴν κ' ἐμέ,
καὶ ὅλ' ἀφ' οὗ τὰ κάμης, ἔλα πάλ' ἐδώ.

820 Εἰς τὴν Βουλὴν θὰ δώσω τώρ' αὐτὴν ἐγώ.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Αὐτὰς δὲ ποῦ τὰς ἡῦρες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ποῦ; εἰς οὐρανοὺς.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Εἰς τοὺς Θεοὺς δὲν δίδω τὸ τριώβολον,
ἐὰν πορνοβοσκῶσιν ὡς οἱ ἄνθρωποι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

ὦ! ὄχι. Κ' ἐκεῖ ζῶσιν ἀπ' αὐτὰ τινές.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

825 Πηγαίνομεν. Νὰ δώσω πρέπει εἰς αὐτὴν
νὰ φάγη;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ὅχι. Δὲν θὰ θέλῃ νὰ γευθῇ
οὔτ' ἄρτον οὔτε μάζαν, συνηθίσασα
νὰ γλύφῃ ἄνω ἀμβροσίαν τῶν Θεῶν.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Κ' ἐδὼ νὰ γλύφῃ ἅς τῇ μαγειρεύωμεν.

ΧΟΡΟΣ

830 Ὁ γέρων τρισευδαίμονα,
ὥς βλέπω, τὴν ζωὴν διάγει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τί θὰ εἰπῆτε δ' ἂν λαμπρὸν νυμφίον μὲ ἰδῆτε;

ΧΟΡΟΣ

Θὰ εἶσαι, ὦ γέρων, ζηλωτὸς,
μυράλειπτος καὶ νέος πάλιν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

835 Βεβαίως· κ' εἰς τὸ στῆθος τῆς ἐπόταν θὰ κοιμῶμαι!

ΧΟΡΟΣ

Θὰ εἴς' εὐδαιμονέστερος τῶν μύλων τοῦ Καρκίνου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Μήπως ἀδίκως; Ἀναβὰς τὰ νῶτα τοῦ Κανθάρου
δὲν ἔσωσα τοὺς Ἑλληνας, κ' εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀφόβως
δὲν τρέχουν, δὲν εὐφραίνονται καὶ δὲν κοιμῶνται τώρα;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

840 Ἐλούσθ' ἡ κόρη, κ' εἶν' εἰς ὅλα ἕτοιμος·
ἐπλάσθη σησαμίτιον πλακούντιον,
καὶ ὅλα τ' ἄλλα. Λεῖπ' ἡ παρουσία σου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἄς ἀποδώσω τώρα τὴν Πανήγυριν
εἰς τὴν Βουλὴν.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Τί λέγεις; ἡ Πανήγυρις!

(830—31) ---υ---, υ---
υ---υ---, υ---υ---υ---

(833—34) Ὡς 830—31.

(836) Οἱ χορευταὶ υἱοὶ τοῦ Καρκίνου, οἱ στρεφόμενοι ὥς μύλοι.

45 Αὐτὴ ἦν εἰς Βραυρῶνα πρὶν ἐφέρομεν
κτυπῶντές την εὐθύμως καὶ μεθύοντες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τὴν ἡῦρα τώρα μόλις.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

ὦ αὐθέντα μου!

γλουτοπεντετηρίδα ἔχει φοβεράν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἔστω. Τίς εἶναι ἀπὸ σᾶς ὁ δίκαιος;

850 Αὐτὴν τίς θὰ φυλάξῃ διὰ τὴν Βουλὴν;
Σὺ, τί χαράττεις;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Τὸ . . διὰ τὰ Ἰσθμια
σκηνὴν χαράττω μὲ τὰ ἐργαλεῖά μου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Δὲν θὰ μ' εἰπῇτε τίς θὰ τὴν φυλάξῃ; Σὺ
ἐλθέ· θενὰ σ' ἀφήσω εἰς τὸ μέσον των.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

855 Ἐκεῖνος γνέφει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ποῖος;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Ὁ Ἀριφραδής.

Νὰ τῷ τὴν φέρῃς σὲ παρακαλεῖ.

(845) Βραυρῶν, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, (τὴν σήμερον Βράονα), ἐνθα περίφημος καὶ ἀρχαῖος ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος. Ἐνταῦθα ἤγετο Πανήγυρις, ἐφ' ἧς λέγει ὅτι ἐμέθυσον καὶ εὐωχοῦντο.

(848) Κατὰ Πενταστηρίδα, ἦτοι μετὰ πᾶν τέταρτον ἔτος, ἤγοντο αἱ μεγάλαι ἐορταὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ.

(853) Σὺ, λέγει τῇ Θεωρίᾳ.

(854) Μέσον των, τῶν θεατῶν.

(855) Ἀριφραδὴς ἢ Ἀριφράδης, μουσικὸς κατηγορούμενος ἐπὶ ἀκολασίᾳ (Ἰππ. 1065.)

- θενὰ ῥοφήσῃ ὅλον τὸν ζωμὸν αὐτῆς.
 Σὺ δ' ἄφησε τὰ σκεύη ὅλα σου αὐτά.
 Βουλὴ, Πρυτάνεις, ἡ Πανήγυρις ἰδοῦ.
 860 Σκεφθῆτε πόσα σᾶς προσέφερα καλὰ.
 Εἰπέτε τη, τοὺς πόδας ἀνεγείρουσα,
 εὐθὺς ν' ἀρχίσῃ τῆς θυσίας τὸν χορόν.
 Ἐδὼ ἰδέτε μαγειρεῖον τί καλόν!
 ὅλον καπνίζον, ὅπου πρῶτα ἴσταντο
 865 πρὸ τοῦ πολέμου τῆς Βουλῆς οἱ λέβητες.
 Ἀγῶνας δὲ ωραίους αὔριον εὐθὺς
 νὰ θέσῃτ' ἡμπορεῖτε ἔχοντες αὐτήν,
 παλαίοντες νὰ εἰσθε τετραποδητὶ,
 νεανικῶς χρισθέντες εἰς παγκράτιον,
 870 μὲ γρόνθους νὰ κτυπᾶτε ἢ μὲ ἄλλο τί·
 τὴν τρίτην δὲ ἡμέραν ἵπποδρόμιον
 νὰ τρέξῃτε, ὃ ἵππος ἵππον νὰ περνᾷ,
 κ' αἱ ἅμαξ' ἐπ' ἀλλήλας ν' ἀνατρέπωνται,
 ἐπανωταὶ, φυσῶσαι καὶ ἀσθμαίνουσαι,
 875 νὰ πίπτουν δ' ἄλλοι, κ' ἄλλοι νὰ ἐκδέρωνται
 ἅμαξηλάται εἰς τοῦ δρόμου τὰς στροφάς.
 Δεχθῆτε, ὦ Πρυτάνεις, τὴν Πανήγυριν.
 Ὁ Πρύτανις προθύμως πῶς τὴν δέχεται!

(857) Ἐἰς τὰς ἐστιάσεις τῶν πανηγύρεων ἐδίδετο ζωμός.

(858) Ἡ Πανήγυρις ἔφερε φυσικῶς τὰ μαγειρικὰ σκεύη, τὰ εἰς τὰς πανηγύρεις χρήσιμα.

(860—76) Ἴσως κριθῇ ὅτι τὸ χωρίον τοῦτο, ὡς καὶ ἄλλα τινὰ ὅμοια, δὲν μετεφράσθη μετὰ πάσης ἀκριθείας.

(877) Ἀποτείνεται εἰς τοὺς μεταξὺ τῶν θεατῶν Πρυτάνεις, καὶ προσποιεῖται ὅτι εἰς αὐτῶν (ὁ Ἐπιστάτης) ἐδείχθη πρόθυμος νὰ τὴν δεχθῇ.

880 Ἄν τὴν εἰσῆγες δωρεάν, δὲν ἔσπευδες,
ἀλλὰ ἐκεχειρίαν θὰ ἐπρότεινες.

ΧΟΡΟΣ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ

Ἄνῆρ, πολίτης ἀγαθὸς
πρὸς πάντας εἶναι ὁ τοιοῦτος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τίς εἶμαι θενὰ μάθετε, ὅταν τρυγᾶτε, μᾶλλον.

ΧΟΡΟΣ

885 Καὶ τώρα τὸ γνωρίζομεν.
Σωτὴρ εἶς' ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τί δ' ὅταν πίνης θὰ εἰπῆς γαβάθαν νέου οἴνου!

ΧΟΡΟΣ

Σὲ πάντα μετὰ τοὺς θεοὺς θὰ θεωρῶμεν πρῶτον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

890 Διότι σᾶς ὠφέλησα ἐγὼ, Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς,
λυτρώσας ἀπὸ συμφορῶν τῶν δημοτῶν τὸν ὄχλον
καὶ τὸν γεωργικὸν λαόν, καὶ Ὑπερβόλους παύσας.

ΧΟΡΟΣ

Ἡμεῖς δὲ τώρα τί θὰ πράξωμεν ἐδῶ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τί, πλὴν μὲ χύτρας ν' ἀνεγείρωμεν αὐτήν.

ΧΟΡΟΣ

Μὲ χύτρας, λέγεις, ὡς Ἑρμῆν ἐλεεινόν;

(879) Οἱ Πρυτάνεις εἰσῆγον εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τῶν πολιτῶν. Αἰνίττεται δὲ ὅτι ἔπραττον τοῦτο δωροδοκοῦμενοι.

(880) Ἐκεχειρίαν, αἰνίττεται δωροδοκίαν (εἰς τὴν χεῖρα.)

(881) Τὸ μέτρον ὡς 830.

(890) Τὸν δημαγωγὸν Ὑπέρβολον.

(892) Ὅταν ἱδρυὸν βωμὸν καὶ ἄγαλμα, ἐπὶ μὲν τῶν εὐτελεστέρων ἔδραζον ὄσπρια εἰς χύτρας, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἔθυσον ἱερεῖόν τι.

(893) Οἱ τετράγωνοι Ἑρμαῖ ἦσαν τὰ εὐτελέστερα ἄγάλματα, ἱδρυμένα εἰς τὰς γωνίας τῶν ὁδῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Μέ τί λοιπόν; μέ βόα θέλετε χονδρόν;

ΧΟΡΟΣ

895 Μή βόα, μή· ἄς λείψουν αἱ βοήθειαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Παχὺ γουρούνι θέλετε;

ΧΟΡΟΣ

Μή.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Διατί;

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Θεαγένους γουρουνιαῖς δὲν θέλομεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἄλλα τί θέλεις ἀπὸ τ' ἄλλα;

ΧΟΡΟΣ

Τὸ ἀρνί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἄρνι;

ΧΟΡΟΣ

Ναὶ, μὰ τὸν Δία.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Πλὴν αὕτῃ κοινῇ

900 ἢ λέξεις εἶναι.

ΧΟΡΟΣ

Κάλλιστα. Ἐὰν κάνεις
εἰς ἐκκλησίαν μᾶς προτείνῃ πόλεμον,
μέ φόβον ὅλοι νὰ τὸν ἀρνηθῶν κοινῶς.

(897) Θεαγένης ἐκ Πειραιῶς, κατηγορούμενος ἐπὶ εὐηθείᾳ καὶ κτηνωδίᾳ.

(902) Ὁ Ἀριστοφάνης παίζει λέγων νὰ τὴν ιδρύσῃ με ἀρνίον, (Ἰωνικῶς ὁ), ὥστε ἂν τις προτείνῃ πόλεμον, νὰ φωνάζουσιν ὅλοι ὅτι, ἦτοι φεῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Καλὰ τὸ εἶπες.

ΧΟΡΟΣ

Καὶ νὰ μένουν ἡμεροὶ.

905 Πρὸς μὲν ἀλλήλους ὡς ἄμνοὶ θὰ εἴμεθα,
πολὺ πρὸς τοὺς συμμάχους δὲ πραότεροὶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Πήγαινε κ' εὔρε σὺ λοιπὸν τὸ πρόβατον,
κ' ἐγὼ θὰ φέρω τὸν βωμὸν νὰ θύσωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Πῶς ὅσα θέλει ὁ Θεὸς, καὶ κατορθών' ἡ τύχη,
προχωροῦν κατ' εὐχὴν, κ' ἐν καιρῷ ἀπαντᾷ καὶ συνέ-
[χεται ἄλλο μετ' ἄλλου!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

910 Τῷ ὄντι· ἰδοὺ καὶ ὁ βωμὸς ποῦ εἶν' ἐμπρὸς τῆς θύρας.

ΧΟΡΟΣ

Ταχύνετε τώρα, ἐν ᾧ
τῶν πολέμων ἡ αὔρα θεόθεν λοφᾷ,
ἄλλοῦ στρεφομένη.

Ἐπειδὴ κ' οἱ Θεοὶ φανερά

915 πρὸς καλὸν μας τὴν γνώμην γυρνοῦν.

(906) Πάντα τὰ πρὸς θυσίαν ἀναγκαῖα. Τὰ κόλυβα (αἱ ὀλκί) ἐχόναντα εἰς τὰ κέρατα τοῦ ἱερείου.

(908) ~~~,~~~,~~~,~~~
~~~~,~~~~ | ~~~,~~~~
~~~,~~~,~~~,~~~
~~,~~~~
~~~~~
~~,~~~~
~~~~,~~~
~~~~,~~~

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἴδου κανοῦν καὶ κόλυβα καὶ μάχαιρα καὶ στέμμα·
ἰδου καὶ πῦρ· τὸ πρόβατον ἀκόμη λείπει μόνον.

ΧΟΡΟΣ

Λοιπὸν δὲν ἀμιλλᾶσθε; Ἄν ὁ Χαῖρις ὑμᾶς ἰδῇ,
θα ἔλθῃ καὶ ἀπρόσκλητος ν' αὐλήσ', ἡξεύρων πῶς
[ἀφ' οὗ

920

φυσήσῃ καὶ ἀγωνισθῇ,
θα τῷ δώσετε κᾶτι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Σὺ, λάβε τὴν λεκάνην καὶ τὸ κἀνιστρον,
καὶ δεξιόθεν τρέξε περὶ τὸν βωμόν.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Ἴδου, εἰπὲ καὶ ἄλλο! Περιέτρεξα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

925 Φέρε μ' ἐκεῖνο νὰ βαπτίσω τὸ δαδί.
Σείσου ταχέως· φέρ' ἐδῶ τὰ κόλυβα.
Δός μοι αὐτὴν, καὶ νίψου καὶ τὰς χεῖράς σου,
καὶ κριθὰς ῥίψε εἰς τοὺς θεατάς.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Ἴδού.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἔδωκας;

(918) ---υ---,---υ | ---υ---,---υ---
υ---υ---,υ---υ---,υ---υ---,υ---υ---
υ---υ---,υ---υ---
υ---υ---,υ---υ---
υ---υ---,υ---υ---

Χαῖρις, αὐλητῆς εἰς τὰς θυσίας.

(925) Εἰς τὰς θυσίας ἐδάπτισον τὸν θαυλὸν εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ νιψίματος, καὶ
ἐρῶντιζον τὸν βωμόν.

(927) Αὐτὴν, τὴν λεκάνην.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

920 Τόσας ἔρριψα, μὰ τὸν Ἑρμῆν,
ὥστ' ἐκ τῶν θεωμένων οὐδεὶς ἔμεινε
χωρὶς νὰ λάβῃ ἀνὰ ἓν κριθάριον..

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἐπῆραν κ' αἱ γυναῖκες;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Θὰ ταῖς δώσωσιν
οἱ ἄνδρες των τὸ βράδυ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

* Ἄς εὐχώμεθα.

Τίς εἶν' ἐδῶ; Ποῦ εἶναι οἱ πολλοὶ καλοί;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

935 Δὸς νὰ τοῖς δώσω. Πολλοὶ εἶναι καὶ καλοί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Αὐτοὺς καλοὺς νομίζεις;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Πῶς; δὲν εἶν', ἐν ᾧ
μὲ τόσον ὕδωρ τοὺς περιεχύσαμεν,
κ' αὐτοὶ εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν στέκονται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Εὐθὺς ᾗς εὐχηθῶμεν. * Ἄς εὐχώμεθα.

940 ὦ σεμνὴ βασιλὶς, σεβασμία Θεά,
ὦ Εἰρήνη σεπτὴ,
ὦ δέσποινα γάμων, προστάτι χορῶν,
τὴν θυσίαν μ' εὐμένειαν δέξου ἡμῶν.

(934) Εἰς τὰς θυσίας ὁ ἱερεὺς ἡρώτα· Τίς εἶν' ἐδῶ; (Τίς τῇ δε;), ὁ δὲ λαὸς ἀπήντα· Πολλοὶ καγαθοί.

(935) Κατὰ τὸν σχολιαστήν, ἐννοεῖ τὸν Χορὸν, εἰς ὃν ταῦτα λέγων χύνει νερὸν ἀντὶ κριθῶν. Ἴσως ὁμῶς ἐννοεῖ τοὺς θεατάς.

ΧΟΡΟΣ

- 945 Πολυτίμητε, ναί, καταδέξου αὐτήν,
πρὸς ἡμᾶς, μὰ τὸν Δία, μὴ κάμης καθὼς
αἱ κοιναὶ μοιχαλίδες γυναῖκες συχνά.
Εἰς τὴν θύραν ὀπίσω αὐταὶ τῆς αὐλῆς
κρυφοίστανται, σκύπτουν, καὶ ἅμα ἰδοῦν
ὅτ' ὑπάρχει τις ὅστις προσέχ' εἰς αὐτάς,
950 ἀποσύροντ' εὐθὺς,
ὥς δ' ἀπέρχεται, σκύπτουν καὶ πάλιν αὐταί.
Μὴ παρόμοια πράξης καὶ σὺ πρὸς ἡμᾶς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

- 955 ὦ! μὴ, μὰ τὸν Δί', ἀλλὰ ὅλη φανοῦ
γενναιοπρεπῶς εἰς τοὺς σοὺς ἐραστάς,
εἰς ἡμᾶς τοὺς πρὸ δέκα ἐτῶν καὶ τριῶν
πόθον ἔχοντας σοῦ.
Λύσε δὲ καὶ θορύβους καὶ μάχας, Θεᾶ,
νὰ καλέσωμεν σὲ Λυσιμάχην.
960 Παῦσε δὲ τὴν φιλύποπτον κλίσιν ἡμῶν
τάς κενὰς ὑποψίας ποῦ τρέφ' ἡ κομψὴ
ῥητορεία. Ἀνάμιξε πάλιν ἡμᾶς
καθὼς πρόην τοὺς Ἑλληνας ὅλους ὁμοῦ
μὲ φιλίας χυμόν. Εἰς συγγνώμης ῥοπὴν
πραότερας συγκέρασον ὅλων τὸν νοῦν,
965 μ' ἀγαθὰ νὰ γεμίς' ἡ πλουσί' ἀγορά,
μὲ ἀγγούρια πρῶϊμα, σκόρδα χονδρά,
μὲ γλυκύτατα ῥόδια, μῆλα καλὰ,
καὶ τριχίνας τῶν δούλων φλοκάτας μικράς.
Καὶ παππία ἅς ἔρχονται ἐκ Βοιωτῶν,
970 τρυποφράκται, καὶ πλῆθος χηνῶν καὶ φασσῶν,

κ' εἰς καλάθους πλεκτοὺς Κωπαίδος ἰχθῦς.

Ὀψωνίζοντες πέριξ αὐτῶν δὲ ἡμεῖς,

ᾧς τυρβάζωμεν, ᾧς θορυβῶμεν ὁμοῦ

μὲ Τελέαν, Γλαυκέτην καὶ Μόρυχον καὶ

95 γαστριμάργους πολλούς· ὁ Μελάνθιος δὲ

τελευταῖος νὰ φθάνῃ εἰς τὴν ἀγοράν,

κ' ὅλ' αὐτὰ πωληθέντα εὐρὼν νὰ θρηνῇ,

τῆς Μηδείας τοιαῦτα τινὰ μονωδῶν·

«Κατεστράφην, ἐχάθην αὐτῶν στερηθεὶς,

980 ποῦ φωλεύουν εἰς φύλλα τῶν σεύτλων πυκνά!»

καὶ νὰ χαίρωντ' οἱ ἄνθρωποι πέριξ.

Αὐτὰ εὐχόμεθ', αὐτὰ δὸς πολύτιμε.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Τὴν μάχαιράν μου λάβε, καὶ μαγειρικῶς

τ' ἄρνιον σφάξε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

᾽Ω! δὲν πρέπει.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Διατί;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

985 Δὲν τέρπετ' ἡ Εἰρήνη μὲ σφαγὰς ποτὲ,

οὐδ' αἵματοῦται ὁ βωμός της. Ἐμβα δὲ,

θυσίασε, καὶ φέρε τοὺς μηροὺς ἐδώ·

τ' ἄρνιον οὕτω μένει εἰς τὸν χορηγόν.

(971) Τῆς Κωπαίδος αἱ ἐγγέλαις εἰσὶ καὶ ἦσαν περίφημοι.

(974) Περιδόητος λαίμαργος.

(975) Περὶ Μελανθίου ἴδ. στ. 781.

(988) Εἰς τὰς θυσίας ὅστᾳ, λίπος, ἐντόσθια, ἐκαίοντο εἰς τὸν βωμόν, τὸ δὲ κρέας ἐλάμβανεν ὁ ἱερεὺς. Ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ ἡ θυσία δὲν εἶναι ἀληθής, ἐπιφυλάττεται τὸ προῖόν αὐτῆς εἰς τὸν χορηγόν.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Ἴδου ποῦ ἤλθα· τάχα μήπως ἤργησα;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

1005 Ἐπιμελήσου νὰ ψηθοῦν καλά. Ἴδου,
δαφνοστεφανωμένος τις μᾶς ἔρχεται.
Νὰ εἶναι ποῖος;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Ὡς ἀγύρτης φαίνεται.
Θὰ εἶναι μάντις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ὅχι· ὁ Ἱεροκλῆς.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Ὁ χρησμολόγος εἶναι ὁ ἐξ Ὀρεοῦ.

1010 Τί τάχα ἔχει νὰ εἰπῇ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Μοὶ φαίνεται
πῶς θὰ κατηγορήσῃ τὰς συνθήκας μας.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Δὲν εἶναι τοῦτο. Πρὸς τὴν κνίσσαν ἔρχεται.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Προσποιηθῶμεν πῶς δὲν βλέπομεν.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Ναὶ, ναί.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Ποία θυσία, καὶ πρὸς ποῖον εἶν' αὐτή;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

1015 Ψῆνε καὶ σίγα καὶ τὴν πλάτην πρόσεχε.

(1008) Ὁ Ἱεροκλῆς, ὅστις ἐθεώρει ἐαυτὸν ὡς μάντιν.

(1009) Ὀρεὸς, πόλις τῆς Εὐβοίας.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Εἰπέ· πρὸς ποῖον θύετε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Εἶν' ἡ οὐρά

καλή;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Καλὴ, Εἰρήνη, φίλη σεβαστή!

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

"Αρχισε σὺ, καὶ δός μοι, δὸς τὴν ἀπαρχήν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Νὰ ᾠθηθοῦν πρῶτον ἀρκετά.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Ἐψήθησαν

1020 αὐτά.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

"Οστις ἂν εἶσαι, μεριμνᾷς πολλά.
Σὺ κόπτε· σπονδὴν χῦσε. Ποῦ ἡ τράπεζα;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Τὴν γλῶσσαν κόπτουν χωριστά.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Γνωρίζομεν.

Ἐξεύρεις τί;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Εἰπέ το.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Νὰ μὴ μᾶς λαλῇς
ποσῶς, διότι τῇ Εἰρήνῃ θύομεν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

1025 "Ανθρωποὶ κοῦφοι, ἀνόητοι...

(1018) Ὡς ἱερεὺς θῆθεν, ἀπαιτεῖ τὴν ἀπαρχήν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Σὺ κ' ἡ κακὴ κεφαλὴ σου.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Οἵτινες μὴ ἐννοοῦντες τὰς θείας βουλὰς, ἀπροσκέπτως,
ἄνδρες, συνθήκας συνδέετε σεῖς μὲ γελοίους πιθήκους.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

ὦ! χά, χά!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τί γελᾷς;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Ἀγαπῶ τοὺς γελοίους πιθήκους.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Λοῦφοι πανάθλιοι σεῖς, ἄλωπέκων πιστεύετε τέκνα,
1030 ἔχοντα φρένας δολίας, δολίαν ψυχὴν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

ὦ ἀγύρτα,
εἶθε νὰ ἦτον θερμὸς καὶ ὁ πλεύμων σου ὅσον εἶν' οὗτος!

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Ἄν δὲν εἶχον αἰ νύμφ' αἰ Θεαὶ ἀπατήσῃ τὸν Βάκιν,
οὔτε ὁ Βάκις θνητοὺς, οὐδ' αἰ νύμφαι τὸν Βάκιν ἐκεῖ-
[νον...]

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Δὲν θὰ πηγαίνῃς, μωρὲ, νὰ χαθῇς; δὲν θὰ παύσῃς
[βακίζων;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

1035 Δὲν εἶν' ἔτι καιρὸς νὰ λυθοῦν τὰ δεσμὰ τῆς εἰρήνης
ἂν δὲν ἰδῶμεν προτοῦ...

(1029) Λοῦφος (Κέπφος), θαλάσσιον πτηνόν.

(1031) Ὁ ψηνόμενος.

(1032) Βάκις, Βοιωτὸς νυμφόληπτος μάντις.

[ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΡΑΓΚΑΒΗ—Τόμ. Ε']

ΤΡΥΓΑΙΟΣ (πρὸς τὸν ὑπηρέτην)

Μὲ τὸ ἄλλας αὐτὰ νὰ πασίσης.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

"Οτι δὲν εἶν' ἀρεστὸν εἰς τοὺς μάκαρας τοῦτο εἰσέτι,
νὰ ἐνωθῶσι, πρὶν λύκος μὲ πρόβατον γάμον συνδέσῃ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Λύκος καὶ πρόβατον γάμον, κατάρατε, πῶς θὰ συν-
[δέσῃ;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

1040 "Οσον ὁ κύνθαρος φεύγων ὁσμὴν βρωμερὰν ἀποπέμπει,
ὅσον γεννᾷ καὶ ἡ σκύλα τυφλὰ εἰς τὴν βίαν τῆς τέκνα,
δὲν ἐπιτρέπεται ὥς τότε δεσμοὺς νὰ συνδέσῃ εἰρήνης.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τί δέ; πρέπει ποτὲ νὰ μὴ παύσῃ ὁ πόλεμος οὗτος,
καὶ μὲ λαχνὸν νὰ κληρώνωμεν τίς πικροτέρως νὰ
[κλαίῃ,

1045 ὅταν ὁμοῦ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἄρχωμεν, ἂν ἐνωθῶμεν;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Δὲν θ' ἀναγκάσῃς ποτὲ τὸν καρκῖνον ὀρθὰ νὰ βαδίζῃ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἐν Πρυτανείῳ ποτὲ τοῦ λοιποῦ δὲν θέλεις δειπνήσῃ,
οὔτ' ἀφ' οὗ ἐγινον ταῦτα θὰ κάμῃς ὥστ' ἄλλως νὰ
[γίνουν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Λεῖον δὲν θέλεις ποτὲ τὸν τραχὺν ἐχινὸν καταστήσῃ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

1050 Τοὺς Ἀθηναίους ποτὲ ἀπατῶν θέλεις ἄρά γε παύσῃ;

(1046) Τὸν Λάκωνα νὰ εἶναι εἰλικρινής.

(1047) Ἐν τῷ Πρυτανείῳ ἐσιτοῦντο οἱ μάντεις ἐπὶ πολέμου, ὅταν ἡ πό-
λις εἶχεν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας των.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Ἡ κατὰ ποῖον χρησμὸν τὰ μηρία ἐκαύσετε ταῦτα;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Κατὰ τὸν κάλλιστον τοῦτον χρησμὸν ὃν ὁ Ὅμηρος
[ψάλλει·

«Οὕτως αὐτοὶ ἐχθρικὸν τοῦ πολέμου διώξαντες νέφος,
ἐκλειςαν αὖθις εἰρήνην, ἰδρύντες αὐτὴν ἐν θυσίαις.

1055 Ὅταν δ' ἐκάησαν ὅλ' οἱ μηροὶ, καὶ ἐγεύσαντο σπλάγ-
[χνων,

ἔχυνον οἴνου σπονδὴν, καὶ ἐγὼ τοῖς ὠδήγουν τὸν
[δρόμον.

Ἄλλ' εἰς τὸν μάντιν κἄνεις δὲν προσέφερεν οἴνου
[φιάλην.»

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Τούτων ἐγὼ δὲν μετέχω. Ἡ Σίβυλλα ταῦτα δὲν λέγει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Πλὴν, μὰ τὸν Δία, ὀρθῶς ὁ σοφώτατος Ὅμηρος εἶπεν·

1060 «Ἄδικος, μισογενὴς καὶ ἀνέστιος εἶναι ἐκεῖνος,
ὅστις σκληρῶν ἀγαπᾷ συμφορὰς ἐμφυλίων πολέμων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Πρόσεξε τ' ὄρνεον μὴ δολερῶς ἀπατῶν σε τὰς φρένας
αἴφνης ἀρπάσῃ...

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Καλήτερα σὺ νὰ προσέχῃς εἰς τοῦτο.

(1053) Ὑποτιθέμενοι τοῦ Ὁμήρου στίχοι, ἐκ λέξεων καὶ ἐκφράσεων Ὀμηρικῶν συντεθειμένοι.

(1055—56) Ταῦτα λέγων τρώγει καὶ πίνει.

(1058) Γνωστὸν ὅτι ἀρχαιοτάτη χρησμολόγος ἡ Σίβυλλα.

(1060—61) Ὅμ. Ἰλ. I, 63—64.

(1062) Θέλει νὰ εἰπῇ μὴ τὸ ὄρνεον ἀπατῶν τὰς φρένας σου, ἀρπάσῃ τὸ ἱερεῖον. Ἄλλ' ὁ Τρυγαῖος τὸ ἐξηγεῖ «ἀπατῶν σε, ἀρπάσῃ αἴφνης τὰς φρένας σου.»

Εἶναι, ὥς βλέπεις, αὐτὸς ὁ χρησμὸς φοβερός εἰς τὰ
[σπλάγχνα.

(Πρὸς τὸν ὑπηρέτην)

1065 Χύνε σπονδὴν, καὶ ὀλίγα πλησίασ' ἐδῶ ἐκ τῶν σπλάγ-
[χνων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Μόνος μου, ἂν ἐπιτρέπῃς, ἐγὼ ἐμαυτὸν θὰ δουλεύσω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Σπονδὴ, σπονδὴ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Χύσε ἐδῶ κ' εἰς ἐμέ, κ' ἐν τεμάχιον δός μοι τῶν
[σπλάγχνων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

1070 Ὅμως δὲν εἶν' ἄρεστον εἰς τοὺς μάκαρας τοῦτο εἰσέτι.
Πρέπει δὲ πρῶτον ἡμεῖς νὰ σπείσωμεν, σὺ δὲ νὰ φύγῃς.
ὦ σεβασμία Εἰρήνη, μ' ἡμᾶς διὰ βίου νὰ μείνῃς.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Δός μοι τὴν γλῶσσαν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Σὺ λάβε τὴν γλῶσσάν σου τώρα καὶ φύγε.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Χύνω σπονδὴν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Καὶ αὐτὰ νὰ τὰ λάβῃς μαζῇ ἐν ᾧ σπένδεις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Δὲν θὰ μοὶ δώσῃ κανεὶς ἐκ τῶν σπλάγχνων;

(1069) Παρωδεῖ τὸν στίχον 1037.

(1073) Τῷ δίδει πιθανῶς κανέν κόκκαλον.

ΕΙΡΗΝΗ

229

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

1075 Πλὴν δὲν συγχωρεῖται
νὰ σοὶ δοθῶσι πρὶν λύκος μὲ πρόβατον γάμον συνδέσῃ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Ναί, μὰ τὰ γόνατ' αὐτά σου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ματαίως, καλὲ, γονατίζεις.
Λεῖον δὲν θέλεις ποτὲ τὸν τραχὺν ἐχινὸν καταστήσει.
Ἔλθετε σπλάγχνα νὰ γευθῇτε, θεαταὶ,
μ' ἡμᾶς.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Ἐγὼ δε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τρῶγε σὺ τὴν Σίβυλλαν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

1080 Σεῖς, μὰ τὴν γῆν, σεῖς μόνοι δὲν θὰ φάγετε.
Κ' ἐγὼ θ' ἀρπάσω· εἰς τὴν μέσσην κείμενται.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ (πρὸς τὸν ὑπηρέτην)

Τὸν Βάκιν κτύπα, κτύπα.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

Μάρτυρας καλῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Κ' ἐγὼ, πῶς εἶσαι λαίμαργος καὶ ἀλαζών.
Στρῶσ' εἰς τὸ ξύλον, στρῶσε τὸν ἀγύρτην, παῖ.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

1085 Σὺ νὰ τὸν ξεφλουδίσω ἄφησον ἐμὲ
ἄφ' ὅσας γούνας ἐφορτώθη ἀπατῶν.
Τὰς γούνας δὲν θὰ βγάλῃς, ἱεροποιέ;

(1086) Δηλ. ποῖος ἄρπαξ.

- ἐπειδὴ δὲν εἶναι τρόπος νὰ κλαδέυση σήμερον,
οὔτε καὶ νὰ περδικλώσῃ, ἐπειδ' εἶν' ὑγρὰ ἢ γῆ.
1110 Καὶ τοὺς σπίνους καὶ τὴν κίχλαν ἅς μὲ φέρῃ τις ἐδώ.
Καὶ πρωτόγαλα δὲ εἶχα, κ' εἶχα τέσσαρας λαγούς,
ἂν δὲν μ' ἔφαγε κανένα τὸ ἐσπέρας ἢ γαλῆ,
ἐπειδὴ ἐβρόντα κάτι μέσα, κ' ἐκριντζάνιζε.
Δὸς ἐδώ τοὺς τρεῖς, παιδίον, κ' ἓνα τὸν πατέρα σου.
1115 Ζήτησε τὸν Αἰσχινάδην καὶ μυρσίνην κάρπιμον,
κράξε καὶ τὸν Χαρινάδην εἰς τὸν δρόμον ποῦ περνᾷς
νὰ συμπίωμεν ἅς ἔλθῃ,
ὠφελοῦντος κ' εὐποιοῦντος τοῦ Θεοῦ τ' ἀρώματα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ

- 1120 Ὅταν οἱ τέττιγες
ἤχους γλυκεῖς ψάλλωσι,
βλέπων ἐγὼ χαίρομαι
τὰ Λήμνι' ἀμπέλια
πῶς ὠρίμασαν πλέον,
(πετοῦν πρωῒμώτερ' αὐτὰ),
1125 πῶς φουσκώνει τὸ σῦκον γλυκὺ,
καὶ αὐτὸ ὥς ᾠηθῇ,
τρώγω κ' εὐφραίνομαι,
κ' ἐκφωνῶ «ὦ φίλαι Ὠραι,» τρίβω, ζεματῶ τὸν θύμον,
καὶ τὸ θέρος εὐτραφῆς
1130 μᾶλλον γίνομαι, παρὰ
τὸν ταξίαρχον ἂν βλέπω τὸν θεοκατάρατον,
ποῦ τρεῖς λόφους καὶ χλαμύδα φέρει λαμπροκόκκινον,
ἥτις ἔχει, καθὼς λέγει, χρῶμα Σαρδιανικόν.

(1128) Ἐπικαλεῖται τὰς Ὠρας, προστατεύουσας τὴν παραγωγὴν τῶν ὀπω-
ρῶν. — Τὸν θύμον ἔπινον εἰς ἔγχυμα μετὰ τὸ γεῦμα.

(1133) Λαμπρὰ ἦν ἡ βαφή ἢ κατασκευαζομένη ἐν Σαρδηνίᾳ.

- Ἐχων ὅμως τὴν χλαμύδα εἰς τὴν μάχην ἂν ταχθῇ,
 1135 παρευθὺς αὐτὸς λαμβάνει χρώμα Κυζικηνικόν.
 Πρῶτος δὲ ὡς ταχυπέτης φεύγει ἵπποπετεινός,
 σείων καὶ τοὺς τρεῖς τοῦ λόφους, κ' ἐγὼ μὲν ὡς εἰς ἰξόν.
 Ὅταν ἐπιστρέφουν πάλιν, πράττουν ἀνυπόφορα
 καὶ ἐγγράφουσι μὲν ἄλλους, σβύνουσι δὲ δις καὶ τρίς
 1140 ἄλλους ἄνω κάτω πάλιν. Αὔριον εἶν' ἔξοδος!
 Τροφᾶς οὗτος δὲν ἐπῆρε· δὲν μὲ εἰδοποίησαν·
 ὅμως εἰς τὸν ἀνδριάντα εἶδε τοῦ Πανδίωνος
 ἀπορῶν τὸ ὄνομά του, κ' ἔφυγε βλέπων ἕξυνά.
 Εἰς τοὺς χωρικοὺς τὰ κάμνουν, ὅχ' εἰς τοὺς ἐξ ἄστεος
 1145 οἱ ῥιψάσπιδες ἐκεῖνοι πρὸς ἀνθρώπους καὶ Θεούς.
 Πλὴν θὰ τοὺς ἐκδικηθῶμεν, ἂν τὸ δώσῃ ὁ Θεός.
 Πολλὰ μ' ἔβλαψαν ἀδίκως,
 λέοντες κατ' οἶκον ὄντες,
 κατ' ἐχθρῶν δ' ἀλώπεκες.

**ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ, ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ, ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ,
 ΣΑΛΠΗΓΚΤΗΣ, ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ, ΔΟΥΡΥΞΘΟΣ, ΠΑΙΔΙΟΝ
 ΛΑΜΑΧΟΥ, ΠΑΙΔΙΟΝ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ, ΧΟΡΟΣ**

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

- 1150 Ἰοῦ ἰού.
 Πόσ' εἰς τὸ δεῖπνον ἔρχονται τοῦ γάμου μου!
 Μὲ ταύτην, λάβε, τὰς τραπέζας κάθαιρε.
 (Τῷ δίδει τὴν ἱππουρίν τῆς περικεφαλαίας του.)
 Δὲν χρησιμεύει τοῦ λοιποῦ εἰς τίποτε.

(1135) Τὸ Κυζικηνὸν ἐρυθρὸν ἀπέκλινε, φαίνεται, πρὸς τὸ κίτρινον, καὶ ἦν εὐτελές.

(1137) Ἦτοι ἀκίνητος.

(1140) Εἰς τοὺς καταλόγους τῶν στρατευσίων, τοῖς μὲν χαριζόμενοι, τοὺς δὲ πιέζοντες. Αὔριον κτλ., λέγει ὁ Ταξίαρχος.

(1142) Εἰς τοὺς ἀνδριάντας τῶν Ἐπωνύμων ἀνηρτῶντο οἱ κατάλογοι τῶν στρατευομένων. Ὁ περὶ οὗ πρόκειται ἦν ἄρα τῆς Πανδιονίδος φυλῆς, ἧς ἦν καὶ ὁ ποιητής.

1155 Ἐπειτα φέρε κίχλας καὶ ζυμαρικά,
φέρε λαγούς καὶ φέρε καὶ κουλούρια.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ

Ποῦ, ποῦ εἶν' ὁ Τρυγαῖος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Κίχλας ἔβραζε.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ

ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖε! πόσα ἀγαθὰ
μᾶς ἔφερες, εἰρήνην κλείσας. Πρότερον
τίς ἔδιδεν ἐν ἄσπρον διὰ δρέπανον;
1160 Δραχμὰς δὲ τώρα τὰ πωλῶ πεντήκοντα,
κ' αὐτοὺς τοὺς κάδους τρεῖς δραχμὰς εἰς τοὺς ἀγρούς.
Ἄλλ' ὦ Τρυγαῖε, λάβ' ἐκ τῶν δρεπάνων μου
κ' αὐτὰ, καὶ ὅ,τι θέλεις λάβε δωρεάν.
Ἄφ' ὅσα τώρα δίδοντες κερδιζομεν,
1165 σοὶ φέρομεν τὰ δῶρα εἰς τοὺς γάμους σου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἀφήσατέ τ' αὐτὰ ἐδῶ πλησίον μου,
κ' ἐμβᾶτε εἰς τὸ δεῖπνον. Βλέπω κ' ἔρχεται
παρωργισμένος ἔπλων κάπηλος ἐκεῖ.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ

Μ' ἀφάνισες, Τρυγαῖε, κατὰ κράτος, φεῦ!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

1170 Τί, ἄθλιε; τοὺς λόφους τοὺς παραίτησες;

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ

Μ' ἀφήρεσαν τὴν τύχην μου, τὰ πρὸς τὸ ζῆν,
καὶ τούτου, καὶ ἐκείνου τοῦ λογχοποιοῦ.

(1161) Δεικνύων καθοποιόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Αὐτοὺς τοὺς δύο λόφους σου πόσον πωλεῖς;

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ

Εἰπέ μοι σὺ τί δίδεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τί; Αἰσχύνομαι.

1175 Πλὴν κόπον ἔχει ἀρκετὸν τὸ δέσιμον.
Τρεῖς χοίνικας σοὶ δίδω σύκων δι' αὐτοὺς,
νὰ καθαρίζω δι' αὐτῶν τὴν τράπεζαν.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ

Λοιπὸν ἄς εἶναι, καὶ τὰ σῦκα φέρε με.
Καλῆτερον θὰ εἶναι ἀπὸ τίποτε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

1180 Λάβε τους ἔξω, ἔξω τῆς οἰκίας μου.
Αἱ τρίχες πίπτουν· δὲν ἀξίζουσιν τίποτε·
δὲν δίδω οὐδ' ἓν σῦκον πλέον δι' αὐτούς.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ

Τί δὲ αὐτὸν τῶν δέκα μνῶν τὸν θώρακα,
καλοῖραμμένον, τί τὸν κάμν' ὁ δυστυχής;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

1185 Αὐτὸς ζημίαν δὲν θὰ φέρῃ βέβαια·
τὸν ἀγοράζω τὴν τιμὴν του, ἐπειδὴ
θενὰ τὸν ἔχ' ὥς σκεῦος ἀναγκαῖόν τι.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ

Παῦσε ὑβρίζων καὶ τὰ ἔργα μου κ' ἐμέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἐδὼ τρεῖς λίθους βάζων. Πῶς σοὶ φαίνεται;

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ

1190 Καὶ τί θὰ ἔχῃς μάκτραν, ἀμαθέστατε;

(1183) Χιλίων δραχμῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ (δεικνύων ἱππούρεις)

Αὐτὴν κ' αὐτὴν, τὴν χεῖρα εἰς τὸ ἄνοιγμα
περῶν τῆς κώπης.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ

Καὶ τὰς δύω;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Βέβαια·

μὴ φωραθῶ τοῦ πλοίου τρύπαν ἀμελῶν.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ

Καὶ θὰ βρωμίσῃς σκεῦος δέκα μνῶν λοιπόν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

1195 Ἐπάρατε, βεβαίως· ἢ μήπως θαρρῆεις
διὰ χιλίας ὅτι τὸν πωλῶ δραχμάς;

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ

Τὰς δραχμάς φέρε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ (καθίσας εἰς τὸν θώρακα)

Καλὲ, εἰς τὰ ὀπισθεν

αὐτὸς μὲ θλίβει. Δὲν τὸν θέλω, λάβε τον.

ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ

Τί θενὰ κάμω μὲ αὐτὴν τὴν σάλπιγγα;

1200 Διὰ δραχμάς ἐξῆντα τὴν ἡγόρασα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Μολύβι χῦσε εἰς τὸ κοῖλόν της ἐδῶ,

καὶ ἀπ' ἐπάνω ῥάβδον βάλε μακρουλὴν,

καὶ κότταβος θὰ γίνη ἐκ τῶν κατακτῶν.

(1191) Ἄνοιγμα τῆς κώπης λέγει τὰς χειρίδας τοῦ θώρακος.

(1193) Ἐκάστη ναῦς εἶχε τόσους ναύτας, ὅσας εἶχε τρύπας διὰ τὰς κώπας. Τινὲς τριήραρχοι ἔκλειον τινὰς τρύπας, διὰ νὰ κερδαίνωσι τὸν μισθὸν τῶν ναυτῶν.

(1203) Κότταβος, πολυθρόλλητον παιγνίδιον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Τὸ σχῆμα αὐτοῦ ἦν ἄλλοτε ἄλλο· ἐν εἶδος ὠνομάζετο κατακτός.

Μὲ περιπαίζεις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἴδου ἄλλη συμβουλή.

1205 Τὸ μὲν μολύβι, ὥς σοὶ εἶπα, χύσε το.
Ἐδὼ δὲ εἰς σχοινία κρέμασον αὐτήν,
πλάστιγγα πρόσθες, καὶ μ' αὐτήν εἰς τοὺς ἀγροὺς
τὰ σῦκα θὰ ζυγίζῃς εἰς τοὺς δούλους σου.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ

Θεὲ ἀνελεήμων, πῶς μ' ἀφάνισας!

1210 Οἴμοι! καὶ ταύτας τὰς ἡγόρας' ἀντὶ μνᾶς.
Τί νὰ τὰς κάμω τώρα; Θὰ τὰς πάρῃ τίς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Εἰς Αἰγυπτίους πήγαινε καὶ πώλει τας,
εἰς ταύτας νὰ μετρῶσι τὸ καθάρσιον.

ΔΟΡΥΞΟΟΣ

Κρανοποιέ! φεῦ! ποίαν τὴν ἐπάθαμεν!

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

1215 Ἄλλ' οὐδὲν οὗτος ἔπαθεν.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ

Εἰς τὸ ἐξῆς

τίς θ' ἀγοράσῃ περικεφαλαίας; τίς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ (τὸν κρατεῖ ἀπὸ τὰ ὦτα)

Λαβὰς τοιαύτας ἂν ταῖς κατεσκεύαζες,
θὰ τὰς ἐπώλεις, καὶ πολὺ καλῆτερα.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ

ὦ δορυζόε, ἄγωμεν.

(1213) Οἱ Αἰγύπτιοι ἔπινον καθαρτικὸν τινα ζωμὸν ἐκ ῥαφανίδων.

(1218) ὦ κἀδους.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

ὦ! Παντελῶς!

1220 Θεὸν ἀγοράσω ἀπ' αὐτὸν τὰς λόγχας του.

ΔΟΥΞΟΟΣ

Καὶ πόσα δίδεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ἄν κοποῦν κατὰ μεσῆς,
διὰ παλούκια ἑκατὸν εἰς τὴν δραχμὴν.

ΔΟΥΞΟΟΣ

Μᾶς ἐξυβρίζει· φίλε μου, ἄς φύγωμεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Καλά. Διότι τὰ παιδιά ἔρχονται

1225 τῶν καλεσθέντων, νὰ οὐρήσουν, κ' ἐνταυτῷ
νὰ μελετήσουν τί νὰ ψάλλουν, ὡς θαρρῶ.

Ὅ,τι νὰ ψάλλῃς, ὦ παιδίον, μελετᾷς,
κοντά μου στάσου, κ' ἐπανάλαβέ το πρίν.

ΠΑΙΔΙΟΝ Α'

Νέους ὕμνῳ μαχητὰς καὶ τὸ ᾄσμά μου ἄρχεται,...

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Παῦσε

1230 νέους ὕμνων μαχητὰς, ὦ σὺ τρισκακόμοιρε, ὅταν
εἶναι εἰρήνη. Κατάρατον εἶσαι, ἀγροῖκον παιδίον.

ΠΑΙΔΙΟΝ Α'

Ὅταν δ' αὐτοὶ κατ' ἀλλήλων ὀρμήσαντες, ἤγγισαν
[ἤδη,
δέρμα πρὸς δέρμα ἐκτύπα, καὶ ἀσπίς πρὸς στρογγύ-
[λην ἀσπίδα.

(1229) Ἐκ τοῦ ποιήματος τῶν Ἐπιγόνων ὑπὸ Ἀντιμάχου, κατὰ τὸν σχολιαστήν. Μᾶλλον ὅμως μίμησις ἐπῶν Ὀμηρικῶν.

(1232—33) Μίμησις τῆς Ὀμ. Ἰλ. Δ, 446.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ποίας ἀσπίδας; Δὲν παύεις ἐδῶ ἀναφέρων ἀσπίδας;

ΠΑΙΔΙΟΝ Α΄

1235 Τότε ὁμοῦ οἰμωγὴ καὶ κραυγὴ νικητῶν ἀνηγέρθη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Πῶς; ἀνηγέρθ' οἰμωγὴ; Θὰ οἰμώξης καὶ σὺ, μὰ τὸν
[Βάκχον,
ὅτι ἐδῶ οἰμωγὰς μᾶς ψάλλεις, καὶ ταύτας στρογ-
[γύλας.

ΠΑΙΔΙΟΝ Α΄

Τί δὲ νὰ ψάλλω; εἶπέ μοι εἰς σὲ ἀρεστὰ ποῖα εἶναι;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

«Οὔτοι μὲν ἔτρωγον κρέας βοῶν», καὶ τὰ ὅμοια ψάλε.
1240 «Ἔστρωσαν γεῦμα δ' ἐμπρός των» καὶ ὅσα καλὰ
[εἶν' εἰς γεῦσιν.

ΠΑΙΔΙΟΝ Α΄

Οὔτοι μὲν ἔτρωγον κρέας βοῶν, τῶν δὲ ἵππων τὴν
[χαίτην
ἔλυον, ὅλην μ' ἰδρωῶτα βρεγμένην, μαχῶν χορτα-
[σθέντες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Καλὰ· τὰς μάχας χορτασθέντες, ἔτρωγον.
Ψάλε μ' αὐτὰ, πῶς ἔτρωγον χορτάσαντες.

ΠΑΙΔΙΟΝ Α΄

1245 Ἔσφιξαν δ' ἅμα μαθόντες . . .

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Τὴν ἔσφιξαν, κ' εὐθυμοὶ ᾔσαν!

(1237) Συγχέει ὅσα ἔφαλεν ὁ παῖς ἐν στ. 1235 καὶ 1233.

(1245) Τοὺς θώρακας, θέλει νὰ συμπληρώσῃ τὸ παιδίον.

ΠΑΙΔΙΟΝ Α'

Ἄσβεστος δ' ἤρθη βοή, καὶ ἐχύθησαν ἔξω τῶν πύργων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

ὦ! μὲ τὰς μάχας νὰ χαθῇς, παιδάριον.
Πολέμους μόνον ψάλλεις. Τίνος εἶσαι σύ;

ΠΑΙΔΙΟΝ Α'

Ἐγώ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Ναί· πόθεν;

ΠΑΙΔΙΟΝ Α'

Τοῦ Λαμάχου εἶμ' υἱός.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

1250 Αἰβοῖ!

Ὅντως κ' ἐγώ σε ἀκούων ἐθαύμαζον, κ' ἔλεγον ὅτι
ἢ Βουλομάχου υἱὸς σὺ ἢ Κλαυσιμάχου θὰ εἶσαι.
Κρημνίσου, ψάλλων εἰς τοὺς λογχιστάς αὐτά.
Ποῦ εἶναι, ποῦ; τοῦ Κλεωνύμου ὁ υἱός;

1255 Πρὶν ἔμβης, ψάλε κάτι· εἶμαι βέβαιος,
δὲν ψάλλεις μάχας. Εἶσαι σώφρωνος πατρός.

ΠΑΙΔΙΟΝ Β'

«Ἴσως τις Σάϊος χαίρει ἀσπίδα κρατῶν, ἣν εἰς θά-
[μνους
ἄμωμον εἶχον ἐγὼ ἄκων ἀφήσει ποτέ.»

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Εὗγε, ἀνδρεῖέ μου! Πῶς; Τὸν πατέρα σου ψάλλεις,
[εἰπέ με;

(1254) Περὶ Λαμάχου καὶ Κλεωνύμου ἴδ. στ. 304, 468, 658.

(1257—58) Δίστιχον Ἀρχιλόχου, ποιητοῦ ἀκμάσαντος ἐν Ὀλ. 15—26.
Πολεμῶν δέ ποτε κατὰ Σαίων, Θρακικοῦ ἔθνους, ἔφυγε ῥίψας τὴν ἀσπίδα του,
καὶ τὸ ὁμολογεῖ ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ ἐλεγείοις.

ΠΑΙΔΙΟΝ Β'

1260 «Ἐσωσα δὲ τὴν ψυχὴν μου. . . »

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

Κατήσχυνας δὲ τοὺς γονεῖς σου.

Ἄς ἔμβωμεν. Ἡξεύρω πῶς ἀδύνατον
περὶ ἀσπίδος ὅσα ἔψαλες, ποτὲ
νὰ λησμονήσης, τοῦ πατρός σου ὦν υἱός.

Ὑμῶν ὅπου ἐμείνατε εἶν' ἔργον, αὐτὰ ὅλα
1265 νὰ τὰ καταβροχθίσετε, κ' οἱ μῦλοί σας ν' ἀλέσουν.

Ἄλλ' ἀνδρικῶς ὀρμήσατε,
κινήσατε τὰς γνάθους σας. Τί ἄλλο, μωροὶ, ἔχουν
νὰ κάμνουν τ' ἄσπρα ὀδόντια σας, παρὰ νὰ μασου-
[λίζουν;

ΧΟΡΟΣ

Φροντίς μας εἶναι· πλὴν καὶ σὺ καλῶς ποιῶν τὸ
[λέγεις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

1270 Σεῖς ὅσοι ἐπεινᾶτε πρὶν, μασεῖτε λαγοῦ κρέας.

Δὲν ἀπαντᾶτε πάντοτε
πλακοῦντας καθὼς σήμερον ἐρήμους πλανωμένους.
Λοιπὸν, ἐδῶ, καὶ χάπτετε, νὰ μὴ μετανοῇτε.
Εὐφημεῖτε! Ἄς φέρῃ τις ἔξω ἐδῶ ἐκ τοῦ οἴκου μου
[τώρα τὴν νύμφην.

1275 Ἄς ανάψουν λαμπάδας· ὁμοῦ δ' ὁ λαὸς ἅς συγχαίρῃ
[καὶ ἅς ἀλαλάζῃ·
εἰς ἀγροὺς καὶ εἰς κήπους ἅς φέρῃ εὐθύς τῶν ἀγρῶν
[καὶ τῶν κήπων τὰ σκεύη·
ἅς πηδήσῃ, χορεύσῃ, ἅς χύσῃ σπονδάς, τὸν Ὑπέρ-
[βολον δὲ ἅς διώξῃ.
Τοὺς Θεοὺς δ' ἅς ζητήσουν ἀκόμη μ' εὐχὰς

1980

1980

1980

1980

1980

1980

1285 ακαδ

1285 ακαδ

1285 ακαδ

1285 ακαδ

1285 ακαδ

1285 ακαδ

1290

1290

1290

1290

1290

1290

1290

129:

129:

129:

129:

129:

129:

129:

129:

129:

130

130

130

(128)

(128)

(128)

1

